

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 7 (6011) СУБОТА, 17 СІЧНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Верховна Рада взялася за скасування недоторканності

Ранкове засідання 16 січня

Верховна Рада включила до порядку денного президентський проект закону «Про внесення змін до Конституції України (щодо недоторканності народних депутатів України та суддів)». «За» проголосувало 297 народних депутатів.

Доповідаючи це питання, представник Президента у Верховній Раді Степан Кубів зауважив, що ст.80 Конституції України гарантує недоторканність депутатів. Водночас настрої в суспільстві засвідчили, що такий імунітет обранців виявився невиправданим та перетворився на гарантію безкарності. Враховуючи це, виникла нагальна потреба скасування депутатської недоторканності. Суттєвого вдосконалення потребує також інститут суддівської недоторканності та приведення його у відповідність до європейських стандартів.

▶ СТОР. 2

У Вірменії уже палять прапори РФ

У місті Гюмрі тривають протести, спричинені небажанням російської сторони видавати вірменському правосуддю свого солдата. В сутичках протестувальників з поліцією постраждало близько 15 людей. Демонстранти палили російські прапори, а найрадикальніші закликали Москву вивести своїх військових з Вірменії.

▶ СТОР. 13

17.06.2014

МАФИ І МІФИ

Бій триває: черговий раунд — за владою

Перша подяка столичному голові в новому році

*Хоч і повільно, але столична влада все ж упорядковує розміщення малих архітектурних форм на вулицях міста. Відчутним полегшенням для городян стала заборона розташовувати кіоски і торгівельні ятки в радіусі 20 метрів від входів/виходів до станцій метрополітену. Цього разу чиновникам вдалося не тільки прописати табу, а і знайти важелі для його більш-менш ефективного виконання. Ще одним подарунком під ялинку для киян стало генеральне прибирання біля станції метро «Університет». **За розпорядженням київського міського голови Віталія Кличка було демонтовано понад десять МАФів, розміщених уздовж паркану Ботанічного саду імені Фоміна.** «Голос України» неодноразово описував, як пішоходам доводилось маневрувати поміж торговельними точками, щоб дістатися до підземки. Нарешті, те, що кіоски не залишають місця на прохід по тротуару, помітили і чиновники. Каталізаторами прибирання стали, щоправда, не тільки скарги киян, а й підготовка до запланованої реставрації огорожі ботсаду... Але то — нюанси. Головне, що нарешті городянам є за що сказати «дякую» місцевій владі.*

▶ СТОР. 8

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

13.01.2015

ПОДІЇ

У понеділок святкуватимемо Водохреща

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Свято ще має іншу назву — Богоявлення. За пов'язанням, саме в цей день Христос хрестився й освятив тим самим воду. На відміну від багатьох інших свят, що поєднали традиції народні та церковні, це суто християнське свято. Християнські перекази оповідають, що коли Син Божий виходив із річки Йордан, небеса розкрилися, і в цю саму мить на плече його опустився голуб. Це був Святий Дух. Звідси й пішла традиція хрещення у воді.

У столиці основні заходи розпочнуться о 12:00 на Оболонській набережній біля Свято-Покровського собору. Продовжиться свято о 14:00 у Парку культури та відпочинку «Гідропарк» біля каплички Хрещення Господнього. Окрім того, очікується, що відбудеться освячення води в озері Тельбін поблизу церкви Різдва Христового на Березняках, у Голосіївському парку поруч із Свято-Покровським монастирем та в парку «Феофанія». Синоптики обіцяють, що цього року на Водохреща погода в Україні буде досить теплою, як для цієї пори. Температура триматиметься на позначці близько нуля і лише на сході очікують незначні морози.

Забезпечать безплатними медикаментами

У Хмельницькій області вперше за багато років виділять із бюджету кошти на медикаменти для обласної дитячої і міської лікарень. Тож хворі діти будуть стовідсотково забезпечені необхідними препаратами. Також планується придбати для медзакладів регіону обладнання більш ніж на 14 мільйонів гривень. Зокрема, гроші виділять на комп'ютерний томограф для обласної лікарні, рентген-апарат, фіброгастроскоп та апарат штучної вентиляції легенів для обласної дитячої лікарні, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

КОРОТКО

■ Власники земельних паїв у Тернопільській області торік отримали майже 250 мільйонів гривень орендної плати. Це на 13,1 млн. грн. більше, ніж 2013-го. Дещо зросла і середня вартість оренди одного гектара. Тепер вона становить 491,2 гривні, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

■ У селі Яворів Турківського району введено в дію другу чергу Західного реабілітаційно-спортивного центру Національного комітету спорту інвалідів, де будуть поправляти своє здоров'я бійці, поранені в зоні АТО. Реабілітацією військових займатимуться спортсмени — параолімпійці, **передає наш львівський власкор Богдан КУШНІР.**

■ 329 осіб, які змушені були залишити свої домівки в Луганській і Донецькій областях, уже працевлаштувалися на Полтавщині. Двоє з них стали тут приватними підприємцями, **інформує наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

Визначені лауреати дев'ятнадцятої загальнонаціональної програми «Людина року - 2014» *(Укрінформ)*

Верховна Рада взялася за скасування недоторканності

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 16 січня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя Леонід Ємець зауважив, що всі громадяни України мають бути рівні, незалежно від того, яку посаду вони обіймають. «Закон має бути один для всіх», — наголосив він. Він повідомив, що невдовзі буде підготовлено законопроект про імпічмент Президента. «У цьому є стратегічна мета реформ. Народні депутати, судді, Президент розуміють, що вони такі само рівні, а саме, незахищені перед усім свавіллям, яке існує в нашій державі. Саме це спонукатиме творити такі закони, приймати такі рішення, щоб усі громадяни відчували себе захищеними у повній мірі», — сказав Л. Ємець.

Під час виступів від фракцій **представник «Батьківщини» Ігор Луценко** наголосив на необхідності зняття недоторканності, у тому числі й із Президента. **Олег Ляшко (Радикальна партія)** зауважив, що наступним кроком після зняття недоторканності має стати ухвалення закону про імпічмент Президента. Таку ідею підтримали й інші фракції.

Натомість **Нестор Шуфрич (Опозиційний блок)** заявив, що за п'ять скликань вже втомився голосувати за зняття недоторканності. І додав, що Президенту некоректно подавати законопроект про зняття депутатської та суддівської недоторканості і водночас забути за себе.

Проте лунала й критика щодо законопроекту, зокрема, через норму, яка передбачає притягнення суддів до відповідальності шляхом надання дозволу на це Вищої ради юстиції.

«Не варто забувати, що триває судова реформа. Один із законопроектів у рамках цієї реформи передбачає скасування Вищої ради юстиції. Тому коли ми розглядаємо питання притягнення до відповідальності судді за дозволом Вищої ради юстиції, маємо розуміти, що невдовзі такого органу може не бути», — зауважив **Руслан Сидорович (фракція «Самопоміч»).**

У рамках години запитань до уряду в парламентській ложі був присутній весь Кабінет Міністрів на чолі з прем'єром Арсенієм Яценюком.

Першим вийшов на трибуну **міністр оборони Степан Полторак**. Він повідомив, що відповідно до державного кошторису на 2015 рік Міністерству оборони передбачено виділення коштів у сумі 44,6 млрд. гривень, з них під державними гарантіями — 4,4 млрд. гривень. Міністр розповів, за якими напрямами витрачатимуть ці кошти. Перший — розробка озброєння та придбання нової техніки. На це піде 14 млрд. 24 млн. гривень, а також модернізацію — 5,2 млрд. гривень. Другий напрям — підготовка військ. На неї, за словами міністра, передбачено майже 2 млрд. гривень. Третій — утримання Збройних Сил. На це передбачено витратити 28 млрд. гривень. Міністр відзначив, що порівняно з 2014 роком видатки на утримання армії збільшено в 1,3 разу в зв'язку зі збільшенням чисельності війська.

Крім того, міністр повідомив, що у зоні АТО діє достатня кількість польових шпиталів, до того ж є резерв, який буде розгорнутий за потреби. Він зазначив, що українські військові забезпечені харчуванням і медичною допомогою в повній мірі. Водночас С. Полторак наголосив: Міністерство оборони готове до всебічної співпраці з народними депутатами, але подекуди їхні запитання стосуються державної таємниці, тож відповіді на них не можуть бути озвучені на камери, адже «в Москві слухають».

Міністр фінансів Наталія Яресько нагадала, що на українську економіку, яка потребує реформ, лягає тягар військових витрат. «З одного боку, ми зобов'язані зберегти соціальні гарантії українцям, профінансувати військові витрати, але, водночас, провести повну перебудову фінансової системи країни, щоб, врешті, запустити механізми економічного зростання», — зауважила міністр.

Кажучи про децентралізацію місцевих бюджетів, Н. Яресько зазначила: чомусь всі побачили, що частину доходів місцевих бюджетів забрали, але мало хто помітив те, що вони натомість отримали. «Мушу розчарувати: бюджетна децентралізація — це не додаткові державні субвенції з повним збереженням звичних фінансових схем. Це нова система міжбюджетних відносин, більша фінансова самостійність і, відповідно, більша відповідальність. Це не лише принципово нові джерела бюджетних надходжень, а й інструменти, що дають змогу ефективним громадам впливати на економічне зростання та розширювати базу доходів», — сказала вона.

Міністр нагадала, що джерела наповнення місцевих бюджетів було розширено за рахунок передачі з держбюджету 100% плати за надання адмінпослуг, 100% державного мита, 10% податку на прибуток підприємств, збору від роздрібного продажу підакцизних товарів зі ставкою 5% від вартості реалізованого товару. А також податку на нерухомість, автомобілів. «Такі джерела можуть забезпечити місцевим бюджетам додатково до 25 млрд. гривень. А загалом, враховуючи сальдо міжбюджетних трансфертів, ми передбачаємо, що вони зможуть додатково отримати до 45 млрд. гривень», — наголосила вона.

Міністр енергетики та вугільної промисловості Володимир Демчишин, відповідаючи на запитання щодо якості вугілля з ПАР, запевнив, що останні його партії належної якості: «У мене є всі сертифікати. Калорійність вугілля становить 5 тис. 520 ккал, що на 10% перевищує калорійність попередніх поставок».

Йшлося на засіданні й про компанію «Укрнафта». За словами прем'єра А. Яценюка, проголосований парламентом закон, на жаль, не поширюється на компанію «Укрнафта», тому він закликав внести до нього відповідні зміни. Прем'єр також доручив В. Демчишину скликати загальні збори акціонерів «Укрнафти». У тому числі, з порядком денним про зміну менеджменту компанії.

Заслухала Верховна Рада й звіт **голови Національного банку Валерії Гонтаревої *(на знімку).*** Цієї доповіді депутати вимагали вже давно, запрошували очільницю НБУ й на засідання профільного комітету. Проте всі запрошення досі залишалися без відповіді. Та щойно вона почала виступати, як радикал Олег Ляшко закидав її несправжніми грошима.

За словами голови НБУ, останні 10 років — це історія нагромадження величезних макроекономічних дисбалансів. Тобто невідповідності між обсягами виробництва та споживання в масштабах держави, які покривалися нарощуванням боргів. Крім того, вона наголосила, що банківська система не працювала останні шість років. «Зрозуміло, що безкінечно це тривати не могло. Каталізатором нинішньої кризи стали спочатку анексія Криму, а потім кривава війна на Донбасі. Звідси і депресія, і погіршення стану державних фінансів. Як результат — напруга на кредитно-грошовому ринку, зниження довіри до банківської системи та національної валюти», — зауважила В. Гонтарева.

Загалом доповідала голова НБУ довго, проте головний її посил — курс долара ніколи не буде фіксований. «Принаймні за мого керівництва», — зауважила вона. Водночас чиновниця не вважає курс долара на «чорному ринку» (приблизно 19—20 гривень за долар) ринковим. Вона визнала: на валюту є високий попит, який не задовольняє пропозиція. Та висловила сподівання, що тільки-но Україна отримає фінансову допомогу «від міжнародних фінансових організацій, ринок знайде рівноважний курс».

Відповідаючи на запитання, де простому українцю купити валюту, В. Гонтарева відповіла: «Валюту купувати не треба. Бо кожен, хто хоче купити валюту, створює паніку. Якщо ви їдете за кордон, можете використовувати вашу платіжну картку і сплачувати нею все, що заманеться».

На початку ранкового засідання Голова Верховної Ради Володимир Гройсман нагадав депутатам, що 16 січня є чорним днем в історії парламентаризму та української держави. «Рік тому в цій сесійній залі були прийняті закони, які знищували нашу державність, демократію і свободу, призвели до загибелі мирних громадян», — сказав він.

З огляду на це В. Гройсман наголосив, що всім необхідно усвідомити: «На парламент нинішнього скликання покладено величезну відповідальність за проведення реформ, утвердження демократії, за те, щоб Україна врешті стала успішною державою». А успішною, за словами Голови Верховної Ради, вона буде лише тоді, коли кожен громадянин почуватиметься вільним, захищеним, а Україна буде по-справжньому демократичною європейською державою.

Водночас глава парламенту повідомив: щойно відбулася зустріч Президента, Прем'єр-міністра, лідерів парламентських фракцій, секретаря РНБО. Під час неї глава держави виступив з ініціативою щодо внесення у Верховну Раду законопроекту про зняття депутатської та суддівської недоторканності.

В. Гройсман повідомив, що доручив апарату Верховної Ради підготувати цей закон до розгляду в сесійній залі, щоб він сьогодні був проголосований і направлений до Конституційного Суду. Має нарешті розпочатися процедура «зняття необмеженої, необґрунтованої, ганебної недоторканності депутатів, а також суддів», зауважив він.

«Переконаний, що саме сьогодні український парламент має проявити волю і підтримати ініціативу Президента», — заявив В. Гройсман. Водночас він висловив сподівання, що законопроект, внесений Президентом, буде підтриманий всіма депутатами, що стане підтвердженням не декларативних, а реальних кроків щодо скасування недоторканності.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради Володимир ГРОЙСМАН: «Маємо в ім'я пам'яті загиблих, в ім'я наших героїв, які сьогодні боронять нашу незалежність, зробити усе, щоб Україна відбулася. Переконаний, що зусиллями Президента, парламенту та уряду 2015-й буде роком відродження України, відновлення парламентаризму і проведення успішних і якісних реформ».

Наступний призов відбудеться по–новому

Вечірнє засідання 15 січня

Верховна Рада 256 голосами прийняла в цілому проект закону про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення порядку проходження військової служби та питань соціального захисту громадян України, які проходять військову службу під час особливого періоду (реєстр. №1525). Законопроектом, який доповів голова Комітету з питань національної безпеки і оборони Сергій Пашинський, врегульовано питання військового призову — строки військової служби, надання відпустки військовослужбовцям, відстрочки від строкової служби тощо.

Законом, зокрема, збільшується строк військової служби незалежно від виду Збройних Сил України до 18 місяців та 12 місяців для призовників із вищою освітою, зменшується кількість підстав для отримання громадянами України відстрочки від проходження строкової служби, запроваджується кримінальна відповідальність за ухилення від призову на військову службу за призовом офіцерів запасу; уточнюються підстави для звільнення військовослужбовців з військової служби в особливий період. Збільшено максимальний вік для призову на строкову службу з 25 до 27 років. Контракт на службу в армії тепер можна буде укладати терміном від одного до п'яти років, тоді як раніше контракти укладали лише на п'ять років.

Відстрочка від призову за рішенням районної (міської) призовної комісії відповідно до цього Закону може надаватися за сімейними обставинами, станом здоров'я, для здобуття освіти та продовження професійної діяльності. Зокрема, відстрочка надаватиметься студентам, сільським учителям та медикам, священнослужителям, сільським, селищним та міським головам — на строк виконання ними цих повноважень, резервістам — на весь період служби у військовому резерві, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ України — на весь період їх служби.

Депутати висловили низку зауважень до законопроекту, багато поправок було враховано. Зокрема, щодо звільнення призовників-малих підприємців від сплати податків, відстрочки від призову для кандидатів та докторів наук віком до 27 років. Наголошувалося на потребі забезпечувати призовників за державний кошт, а не зусиллями волонтерів, одягом, взуттям, харчуванням, предметами гігієни, засобами особистого захисту та озброєнням.

Сергій Пашинський нагадав, що нова мобілізація розпочнеться 20 січня і розповів, що після першого етапу мобілізації буде прийнято окрему постанову з урахуванням нових норм закону та зобов'язань, яке взяло на себе Міноборони, щодо навчання, озброєння та екіпіровки військовослужбовців.

Валерій Пацкан (Блок Петра Порошенка) висловив подив щодо відстрочки для працівників органів внутрішніх справ, тобто міліціонерів. На це доповідач відповів, що міліція і так уже несе свою службу, охороняючи громадський порядок і в тому числі у зоні АТО на передовій, де вже загинуло майже 200 міліціонерів. Тому їх не призиватимуть до армії. Зрештою, законопроект було прийнято з урахуванням зауважень, що пролунали.

У цілому прийнято проект закону про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо уточнення та приведення окремих положень у відповідність до норм чинного законодавства) — №1766, який було включено до порядку денного на ранковому пленарному засіданні. Цей документ запроваджує нову модель фінансового забезпечення місцевих бюджетів та міжбюджетних відносин і робить ще один крок до децентралізації влади.

Законом, зокрема, передбачено стимулювання проектів співробітництва та об'єднання територіальних громад шляхом надання державної підтримки; надходження від місцевих податків та зборів до бюджетів місцевого самоврядування; концентрацію ресурсів та повноважень на обласному рівні для належного фінансування заходів окремих державних програм; вирішення проблемних питань фінансування делегованих повноважень органів місцевого самоврядування міст районного значення, селищ та сіл на перехідний період.

Народні депутати також прийняли в цілому проекти законів про технічні регламенти та оцінку відповідності (№1065), про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо невідворотності покарання осіб, які переховуються на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції (№1767), про внесення змін до деяких законів України (щодо скасування ліцензування імпорту активних фармацевтичних інгредієнтів) (№1498). У першому читанні — проекти законів про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні (№1256), про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності військовослужбовців, надання командирам додаткових прав та покладання обов'язків у особливий період (№1762).

Наприкінці вечірнього засідання Голова Верховної Ради Володимир Гройсман поінформував про ситуацію в донецькому аеропорту, де точився запеклий бій і зачитав смс-повідомлення про те, що аеропорт перебуває під контролем українського війська від радника Президента і помічника міністра оборони Юрія Бірюкова: «Я розмовляв з комбатом. Ситуація ахова, не більше, ніж була вже кілька разів: масивний штурм. Наша арта (артилерія) працює на всю котушку: танцюють «карусель» по периметру ІПС. Ми не здамо аеропорт!». Депутати оплесками привітали наших мужніх героїв.

Голова Комітету з питань запобігання і протидії корупції Єгор Соболєв повідомив, що під проектом постанови про висловлення недовіри Генеральному прокурору України Віталію Яремі вже поставили підписи 76 депутатів.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Контракт на службу в армії тепер можна буде укладати терміном від одного до п'яти років, тоді як раніше — лише на п'ять

Обрано керівництво парламентської делегації в ПАРЄ

Делегацію Верховної Ради в Парламентській асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) очолив народний депутат Володимир Ар'єв (Блок Петра Порошенка). Про це на своїй сторінці у Фейсбуці повідомила народний депутат Ірина Геращенко.

Вона також зазначила, що посаду першого заступника голови делегації демократично віддали представнику опозиції Юлії Льовочкіній (Опозиційний блок).

«Дуже рада, що Сергій Соболєв — найдосвідченіший наш колега — став заступником. Також і представник «Народного фронту» Георгій Логвинський став заступником голови делегації», — написала І. Геращенко.

ФОТОФАКТ

Зустріч членів Постійної делегації Верховної Ради України в ПАРЄ з делегацією Президентського комітету ПАРЄ на чолі з Президентом ПАРЄ Анною Брассер

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Втеча чи мандат не врятують від справедливого покарання

Дата 16 січня 2014 року ввійде в історію України як день спроби перетворити державу на тиранію, заявив Президент Петро Порошенко під час учорашньої зустрічі з керівниками фракцій Верховної Ради. «Ця дата ніколи не буде прикрашати український календар. Це була спроба перетворити нашу державу на тиранію, на диктатуру. 16 січня завершило мирний період розвитку Революції Гідності. Було перейдено межу. Територія свободи була обмежена лише територією Майдану Незалежності», — сказав глава держави та наголосив, що сумнозвісні диктаторські закони мали реальні практичні наслідки — загибель героїв Небесної Сотні. «Ми ніколи про це не маємо права забувати», — цитує Президента його прес-служба.

Глава держави також зазначив, що від народного гніву та справедливого покарання замовники, організатори та виконавці цих злочинів поховалися за межами України та на окупованих територіях. Зокрема, за даними Мін'юсту, лише в Криму переховуються майже сто суддів, які виносили неправосудні рішення проти майданівців.

Однак тепер є всі підстави сподіватися, що справедливе покарання знайде цих «героїв». Під час зустрічі Президент повідомив, що невідкладно підпише ухвалений Верховною Радою Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо невідворотності покарання осіб, які переховуються на тимчасово окупованій території України або в районі проведення АТО». «Ми не можемо чекати жодної години. Наші правоохоронні органи будуть озброєні можливістю негайно передавати до суду справи, які вони напрацювали за цей час», — підкреслив П. Порошенко.

Глава держави також звернувся до представників фракцій із проханням знайти компроміс щодо питання про межі застосування режиму спеціальної конфіскації. «Режим спеціальної конфіскації не має бути всеосяжним, але прийняття рішення, яке дасть змогу сьогодні повернути награбоване Україні, — це питання принципове», — сказав він і додав: «Якщо людина винна, нехай не думає, що зможе заховати гроші на закордонних рахунках». У цьому зв'язку П. Порошенко зауважив, що через різні технології та неправосудні рішення судів нижчої ланки нині намагаються звільнити та сховати заарештовані в Україні майже 2 мільярди доларів та 6 мільярдів гривень. «Ці гроші буде повернуто в Україну. Так само, як учора ми повернули в Україну 3,7 мільярда гривень, які було вкрадено під час анексії Криму», — заявив Президент та запевнив, що влада також працюватиме над поверненням коштів, «викрадених з України злочинцями з попередньої влади».

Під час зустрічі Президент також повідомив, що вніс до парламенту законопроект про скасування депутатської та суддівської недоторканності. «Хотів би звернути увагу на застарілий борг, який міститься в нашій Коаліційній угоді. Тому я взяв ініціативу на себе і підготував проект закону, який передбачає повне скасування депутатської недоторканності», — зазначив глава держави.

У Президента новий представник

Новим представником Президента у Верховній Раді став народний депутат Степан КУБІВ. Про це йдеться в оприлюдненому на сайті глави держави указі.

Президент повідомив, що обрав своїм представником у парламенті саме Степана Кубіва, оскільки впевнений у тому, що він упорається з викликами, які сьогодні стоять перед державою, та «зможе забезпечити ефективну координацію і взаємодію між Президентом, Верховною Радою, коаліцією та урядом». «Упевнений, що активна законотворча робота та активна публічна позиція щодо представлення Президента є вашими сильними якостями», — підкреслив П. Порошенко.

Степан Кубів запевнив, що розуміє завдання, які стоять перед ним на новій посаді, зокрема щодо єдності гілок влади, посилення співпраці фракцій, які об'єдналися в коаліцію: «Будемо ефективно впроваджувати державницьку лінію Президента, Верховної Ради та уряду. Ми єдині, і якнайшвидше має бути ефективна робота».

Глава держави також подякував Руслану Князевичу за ефективну роботу на цій посаді.

РЕПЛІКА

Чернігів протестує проти призначення «бандерлогші»

Притихле політичне життя в Чернігові знову збурилося: 16 січня на акцію протесту до міськради вийшли представники громадськості, яких обурило призначення директором школи №35 Людмили Скоробагатько. Вибір місцевої влади справді вражає: керівником освітньої установи стала одіозна людина, яка в непростий для України час на з'їзді лідерів партосередків Партії регіонів у Харкові заявила, що в Чернігові «не вдалося бандерлогам захопити владу». Ця депутат міськради в ті дні стала «зіркою» багатьох телеканалів, у тому числі й зарубіжних. Також вона, як представниця антимайдану, засвітилася в телерепортажах із подій у Києві та Чернігові як активний борець проти євромайданівців, а також їй закидають організацію «тітушок». Тож таке призначення було б цілком логічним хіба що десь у так званих «ДНР» чи «ЛНР».

Л. Скоробагатько, коментуючи своє призначення у ЗМІ, заявила, що жодні політичні переконання чи уподобання не можуть стати на заваді роботі. До нової посади обіцяє підходити виключно з педагогічного боку.

З нею можна було б погодитися, якби йшлося про якусь рядову роботу. Але ж її призначено керівником великого педагогічного та шкільного колективу. Неважко збагнути, які орієнтації чекають учнів, деякі батьки яких воюють за Україну на Донбасі і де їх терористи також називають «бандерлогами».

Парламентарій Владислав Атрошенко з цього приводу категоричний: «Як народний депутат, обраний виборцями 206-го округу, на території якого розміщується школа №35, я обурений призначенням Людмили Скоробагатько на посаду директора цієї школи. Безперечно, питаннями освіти та виховання молодого покоління мають опікуватися люди з бездоганною репутацією та з високою повагою громади». Відтак В. Атрощенко вимагає від міського голови Чернігова перегляду прийнятого рішення.

«Як народний депутат я вже звернувся до Міністерства освіти та профільного комітету Верховної ради. Це питання буде під моїм особистим контролем. Разом із громадою Чернігова, вчителями та батьківським комітетом школи №35 ми зможемо добитися скасування цього непродуманого та неадекватного рішення», — наголосив парламентарій.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

P.S. Як стало відомо, вранці мітингувальники також пікетували і школу №35. Один із незадоволених призначенням Л. Скоробагатько бризнув їй в очі сльозогінним газом. Потерпілу доставлено в одну з лікарень...

БРИФІНГИ

Злочини розслідуватиме ТСК

Учора народні депутати **Валерій Пацкан, Ірина Суслова, Володимир Парасюк, Ігор Луценко** зареєстрували у Верховній Раді постанову про створення Тимчасової слідчої комісії з питань протиправних діянь правоохоронних органів та окремих посадових осіб, посягань на права особи та життя і здоров'я громадян під час подій, пов'язаних із масовими акціями суспільно-політичного протесту, що відбувалися в Україні з листопада 2013-го по лютий 2014 року. Про це вони повідомили під час брифінгу.

«Сьогодні є величезні проблеми з об'єктивним розслідуванням цих злочинів, напевно, через те, що це було частиною системи правоохоронних органів тоді, і, на жаль, ці кадри та практика залишилися. Тому ми вважаємо, що треба привнести парламентський і громадський контроль у цей процес», — наголосив Ігор Луценко.

Валерій Пацкан сподівається, що до ТСК долучаться максимальна кількість народних обранців, а також представники силових відомств.

«Ми звертатимемося до Голови Верховної Ради з проханням поставити цю постанову на розгляд парламенту в перший день наступної сесії. Я переконана, що колеги нас підтримають», — сказала Ірина Суслова.

«Депутатський контроль» заявляє про зловживання

За минулий рік через банки олігархів в офшори було виведено майже 3,4 мільярда гривень. Про це під час брифінгу повідомили члени міжфракційного об'єднання «Депутатський контроль» **Максим Поляков, Геннадій Кривошея, Степан Барна**.

«Саме тому ми підготували відповідне звернення до Генеральної прокуратури щодо зловживань Національного банку в цьому плані», — сказав М. Поляков.

Г. Кривошея, у свою чергу, розповів про валютні спекуляції з боку банківських установ. «За нашими даними, вони купують валюту для клієнтів за курсом, що нижчий від ринкового. Обсяги коштів досить великі. У такий спосіб вони розкрадають золотовалютні резерви України», — заявив він.

С. Барна звернув увагу на те, що у вітчизняному законодавстві досить не визначено поняття «конвертаційний центр». За його словами, наприкінці минулого року Головне управління із боротьби з організованою злочинністю МВС спільно з Генпрокуратурою припинило діяльність найбільшого в Україні конвертаційного центру, грошовий обіг якого у 2014 році становив понад мільярд гривень. За даними МВС, у цій діяльності було задіяно комерційний банк «Стандарт», понад 40 підприємств з ознаками фіктивності та майже 30 фізичних осіб. «Ці кошти могли б бути спрямовані на утримання армії, вирішення соціальних питань тощо. Тому вимагаємо від НБУ здійснити всі заходи для врегулювання цього питання», — наголосив парламентарій.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Донецька обласна рада не змогла зібратися на сесію

САМОВРЯДУВАННЯ

Сесія Донецької обласної ради, проведення якої було заплановано в Маріуполі на четвер, не відбулася через відсутність кворуму. На засідання прибули лише 21 депутат зі 177.

У раді вважають, що зібрати повноцінне засідання завадило проведення бойових дій на території області та складнощі із проїздом автошляхами. Зокрема, напередодні траса від Маріуполя до Донецька була закрита після теракту у вівторок, коли загинули пасажири автобуса. У четвер дорогу відкрили, але значна частина депутатів відмовилися від екстремальної поїздки.

«У нас півтори години, як триває дуже сильний обстріл. Це в Мар'їнському районі поблизу Курахового. Виїхати неможливо», — розповів телефоном депутат обласної ради Михайло Бугара.

Є й інші причини відсутності кворуму. Деякі народні обранці втратили зв'язок не лише з виборцями, а й із областю та нині мешкають за її межами. «Депутатів, які переїхали до Києва, навряд чи побачимо на сесії в Маріуполі. Є такі, хто взагалі за кордоном. До того ж, якщо раніше фракція Партії регіонів збиралася дуже дисципліновано, то нині немає кому цього робити», — пояснив один із депутатів.

А ті обранці, які залишилися жити на окупованій території, не ризикують залишати її, оскільки самопроголошена влада «ДНР» звинуватить депутатів у співробітництві з українською владою. Ситуація потребує нестандартних рішень. Тому обласна рада направила листа Голові Верховної Ради Володимиру Гройсману із пропозицією внести зміни до Закону «Про місцеве самоврядування». Облрада просить дозволити на час АТО проводити сесії обласних і районних рад у режимі відеоконференцій.

Депутати думають також і про інші варіанти проведення сесії. Можливо, її зберуть в іншому місті, а тих обранців, які вже відійшли від громадської діяльності, попросять поступитися місцем наступним кандидатам у партійному списку. Ситуація ускладнюється тим, що вже дев'ять місяців рада залишається без голови. Попередній очільник Андрій Шишацький склав свої повноваження, а один із його заступників, Олександр Кравцов, призначений першим заступником голови облдержадміністрації. Виконуючим обов'язки голови облради є Ігор Коваль.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

Громадські організації Львова звернулися до департаментів освіти із пропозицією залучити до патріотичного і правового виховання молоді воїнів, що відзначилися в АТО, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнір*

Посадовці соціально–медичного закладу «Меджибізький дитячий будинок–інтернат» привласнили 165 тисяч гривень. Тут підписали неправдиві кошториси витрат із капітального ремонту спального корпусу, завищивши обсяг та вартість фактично виконаних робіт, а ще переплачували за вугілля, *передає наш власкор Ірина Козак*

Влада робить перші кроки в судовій реформі. Але без обрання суддів народом — це тупцювання на місці

Завершення 2014 року, який нещодавно минув, запам'яталося тим, що ми змогли ознайомитися із законодавчими ініціативами влади в галузі судової реформи. Ідеться насамперед про внесений Президентом України законопроект №1656 «Про забезпечення права на справедливий суд» і про зареєстрований групою народних депутатів тижнем раніше законопроект №1497, присвячений удосконаленню засад організації та функціонування судової влади відповідно до європейських стандартів. Обидва законопроекти вже ухвалено Верховною Радою в першому читанні — хоча законопроект №1497 так і не було розглянуто на засіданні профільного парламентського Комітету з питань правової політики і правосуддя з незрозумілих мені, члену зазначеного комітету, причин.

Найголовніше в обох законопроектах — що право громадян на розгляд їхньої справи в рамках належної процедури незалежним і неупередженим судом, створеним на підставі закону, цю базову детермінанту цивілізованого суду, встановлену статтею 6 Європейської Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, — пропонується зберегти. Навіть додано, що такий суд має бути справедливим. У наш час, коли нове покоління політиків всерйоз обговорює ініціативи вершити над громадянами та організаціями суд на основі «права сильного», «революційної доцільності» тієї або іншої агресивної групи «активістів», що загрожують судді розправою й диктують йому «потрібне» рішення, або феодального права того або іншого бізнесмена, котрий хазяйнує на чималій території держави, намір влади зберегти в Україні законодавчу платформу статті 6 Європейської Конвенції, готовність визнавати європейські стандарти судоустрою й судочинства, — це позитивний сигнал, значення якого для кожного жителя України важко переоцінити. Адже без цього про право приватної власності та свободи від незаконного взяття під варту в Україні можна буде забути.

Заслуговує на підтримку низка новацій законопроекту №1656, які обговорювали вже давно: запровадження ширшої номенклатури заходів дисциплінарної відповідальності суддів на додаток до догани і звільнення, деталізація регулювання системи атестації суддів і кваліфікаційних класів, законодавча деталізація процедур призначення на посади в дисциплінарних органах.

Позитивним є повернення до норм, ухвалених у 2010 році під час мого головування у профільному парламентському Комітеті з питань правосуддя, якими цей комітет втрачає функції розгляду і прийняття рішень у рамках процедури обрання і звільнення суддів безстроково, що є гарантією незалежності судової галузі влади від політичного впливу. З незрозумілих для мене причин ці норми було скасовано Верховною Радою одразу після перемоги Майдану в лютому 2014 року.

Більшість положень законопроекту стосовно судоустрою і статусу суддів дослівно відтворюють норми, введені Верховною Радою шостого скликання в 2010 році. Відповідно, вони вже отримали оцінку європейських експертів, що забезпечить успішне проходження ними експертизи Венеціанської комісії.

Водночас, у міру прочитання обох законопроектів, постають два великі питання.

По-перше, чому влада не починає судову реформу з головного — реформи положень Конституції, що регулюють питання правосуддя? Адже без цього не вдасться усунути умови для нездорового суперництва ланок судової системи, позбавити Верховну Раду повноважень обирати і звільняти суддів, підняти занижений 25-річний мінімальний вік кандидатів у судді, визначитися, зрештою, з органом, відповідальним за реалізацію функцій формування та ефективності суддівського корпусу, що давно вийшли за рамки застарілого визначення частини 1 статті 131 Конституції, забезпечити головну роль судової влади на всіх етапах вирішення питань суддівської кар'єри. Всі останні 10 років Венеціанська комісія в семи поспіль висновках у 2007, 2009, 2010 та 2011 роках рекомендувала це зробити, а в 2013 році навіть схвалила низку пропозицій зі зміни Конституції України, присвячених реформі системи правосуддя. Тези більшості цих змін аполітичні, необхідність їхнього впровадження в Україні очевидна незалежно від того, яка політична сила перебуває у владі. Тим паче з листопада 2014 року у Верховній Раді України діє парламентська коаліція у складі понад 300 народних депутатів, що становить кваліфіковану більшість для внесення будь-яких змін у відповідні розділи Конституції.

По-друге, через затягування зі змінами Конституції обидва законопроекти обмежуються великою кількістю дрібних поліпшень і, швидше, теоретичних розвідок у правовій лінгвістиці. Поліпшень, які, можливо, могли дати якийсь помітний ефект, якби влада запровадила їх у 2002, 2010 роках. Законопроект пропонує сотні змін, які відберуть повноваження в одного судового чиновника і передадуть їх іншому, такому самому за моральними і професійними якостями чиновнику, допомагаючи робити кар'єру одним і ламаючи — іншим. Але все це ніяк не допоможе сьогодні, в умовах, що значно змінилися, задовольнити високі очікування українців і світового співтовариства стосовно вітчизняної судової реформи.

Законопроектами не пропонується жодного серйозного нововведення, затребуваного часом. А тому вони не можуть дати очікуваних результатів ні в частині підвищення ефективності судової системи, ні в частині зміцнення довіри громадян до суду.

Найбільш показово, що законопроекти навіть не намагаються порушити питання про безпосереднє обрання суддів народом — громадянами України, що мають право голосу на виборах органів влади в межах територіальної юрисдикції відповідних судів.

Усі згодні, що одним із перших кроків судової реформи повинно стати відсторонення парламенту від розгляду і прийняття рішень з кадрових питань у судах. Чотири поспіль висновки однієї тільки Венеціанської комісії (№639 від 2011 року, №588 від 2010 року, №550 від 2009 року та №401 від 2006 року) містять таку рекомендацію.

Питання в тім, кому доручити формування суддівського корпусу. До того ж так, щоб це рішення підвищило якість правосуддя в Україні — й водночас було сприйнято суспільством.

Кілька років тому я мало не в одиночку виступив з ініціативою запровадити в Україні обрання суддів народом, напряму громадянами України, котрі мешкають у територіальній юрисдикції відповідного суду.

Тоді з цим були не згодні багато хто, наводили десятки причин, чому цього робити не потрібно, відстоювали точку зору призначення суддів тими або іншими органами влади, чиновниками.

Аргументи моїх супротивників уже тоді здавалися мені непереконливими. Сьогодні вони здаються смішними.

Наше суспільство продовжує змінюватися. У країні сформувалася практика, коли обурені місцеві жителі або впливові групи ділових людей викидають із кабінетів голів державних адміністрацій, місцевих органів виконавчої влади, начальників міліції, прокурорів. Якщо хтось думає, що те саме не може у близькому майбутньому статися із суддею або цілим судом — дуже помиляється.

Багато хто із представників влади воліє не помічати практики, що стала регулярною, візитів у судові засідання організованих «груп підтримки» однієї зі сторін судової суперечки, що зовні нагадують то взвод спецназу, те «штурмову бригаду» організованої злочинної групи. Поки що ці «небайдужі громадяни» обмежуються застосуванням у судах димових шашок і навичок рукопашного бою. Хоча за характерними ознаками помітно, що здатні вони на більше і дуже важко їм стримуватися від убивств і руйнувань. Як довго анонімні «командос» в українських судах залишатимуться спостерігачами або хуліганами, не застосовуючи зброю на поразку? Знаючи, що одностайна підтримка інтернет-блогерів, найбільш «розкручених» ЗМІ й вибірково обласканих ними «правозахисників» — монопольних знавців істини в останній інстанції їм гарантована і в цьому разі?

Дві найбільші області України насичені зброєю армійських зразків. Звідти вона не може не поширюватися в усі куточки України. В умовах збройного конфлікту та «інформаційної війни» з регулярними повідомленнями про майбутні вторгнення, теракти і грабежі домовласники і власники підприємств, котрі одержують цю інформацію, як ніколи стурбовані питаннями безпеки свого майна, родин і колективів. А значить, хоч би які зусилля робили правоохоронці, сотні тисяч одиниць боєприпасів, десятки тисяч автоматів і бойових гранат, сотні мінометів, кулеметів, снайперських гвинтівок, протипіхотних мін розійдуться по всіх областях України. Кількість дорослих чоловіків, охоплених вишколом, що мають досвід застосування зброї в бойовій обстановці, помітно зросла й продовжують зростати. Отже, вже зовсім скоро в кожному багатоквартирному будинку, на кожній вулиці, в будь-якій проїжджаючій машині може опинитися стрілецька зброя, вибухові речовини й люди, готові їх застосувати для захисту своїх інтересів — або обмеження чужих.

Тут доречно згадати про рейтинги суспільної недовіри до судової системи, що стабільно перевищують 90 відсотків, і про понад 5 мільйонів щорічно розглянутих судових справ — передусім трудових і соціальних, житлових і податкових суперечок, кримінальних справ і справ про дорожньо-транспортні пригоди, що зачіпають широкі верстви населення.

З урахуванням цього, сумнівів бути не може: небезпека життю, здоров'ю та майну суддів, у тому числі тих, хто пройшов люстрацію, буде стабільно зростати. Як розв'язувати цю проблему? Приставити роту солдатів, бронетранспортер або танк до кожного з понад 700 українських судів? Ресурси армії набагато потрібніше на нинішніх рубежах їх застосування. А головне — навіть армія не допоможе за такого рівня недовіри до судів. Коли «відвідувач», що взявся за зброю в суді, замість протидії громадян, які опинилися поруч, може, як мінімум, розраховувати на їхнє розуміння, а як максимум — на діяльну підтримку.

Україні потрібен справжній злам у суспільній думці стосовно суддів, до того ж невідкладно. Вітчизняній практиці управління відомий тільки один спосіб цього добитися.

Що може радикально змінити суспільну думку про суддів як про чужорідний елемент, переважно спадкоємної професії, націленої суто на отримання матеріальних благ, — водночас безвідповідальної перед людьми й такої, що стоїть над законом?

Що здатне в стислі терміни облагородити «особу суддівської професії», якою для людей стали «колядник» з мільйоном у мішку й молодик на джипі, що збиває ним пішоходів як кеглі в боулінгу?

Тільки одне: наділення громадян правом негайно «вказати на двері» всім тим, хто їх дратує в суддівській професії. І відкрити двері в суди перед тими, хто заслужив довіру територіальної громади — чесним суддівством або авансом з огляду на інші чесноти: результативну службу суспільству, репутацію мудрої й порядної людини.

Запровадити пряму виборність суддів народом — для початку у всіх судах першої інстанції. Щоб доля кожного кандидата в судді, всіх без винятку діючих суддів вирішувалася на виборчій дільниці.

Зробивши цей рішучий крок, ми раз і назавжди знімемо з порядку денного проблему суспільної недовіри до судів.

Якщо ми дамо людям можливість відкривати або закривати двері в судову систему перед кожним кандидатом у судді — більшість претензій громадян до судової системи зійдуть нанівець.

Хоч би який був результат звернення громадянина до суду — він знатиме, що цього суддю обирав не чиновник, який сидить у столиці, а він сам або його сусід. Що цей суддя не просто так приїхав зі столиці або іншої області, а був обраний за достоїнства і справи, які людям на місцях відомі не з чуток.

І якщо тільки такий суддя на своїй посаді порушуватиме закон, хабарничатиме та й просто поводитиметься по-хамськи у своєму місті, селищі, селі або у столиці країни — ніхто ніколи за жодні гроші й гарні слова його не переобере.

Ворожість до судової системи помітно зменшиться. Адже якщо не поважаєш суддю — чого голосував за нього? Наступного разу голосуй «проти». Все просто і ясно.

Тобто ні 90, ні 80, ні 70 відсотків недовіри до судової системи вже не буде. Не довіряти судам — означатиме не довіряти самим собі. Мало знайдеться бажаючих у цьому зізнатися привселюдно.

Уже одне тільки розв'язання проблеми недовіри до судової системи — до того ж одноразове — виправдовує негайне запровадження виборності суддів усіх судів першої інстанції народом.

Не менш важливе й інше достоїнство виборності суддів. Скільки сказано слів і зламано списів в Україні на користь зміцнення незалежності суддів! Й однаково всі незадоволені. Жодна телепередача, стаття, інтерв'ю не обходяться без «чергових» тез про телефонне право, про тиск на суд, в яких звинувачують усіх чиновників без винятку: від прокурора, міліціонера і депутата — до начальника ЖЕКу.

Про незалежність судді, заборону будь-якого впливу на суд написано скрізь. І в Конституції, і в усіх чотирьох процесуальних кодексах і в законодавстві про судоустрій і статус суддів; навіть Кримінальний кодекс передбачає покарання до 3 років позбавлення волі за будь-яке втручання у здійснення правосуддя. Якщо усього цього недостатньо, щоб відгородити суддів від тиску, — що залишається?

Дати кожному судді через вибори на основі загального, рівного, прямого й вільного виборчого права за таємного голосування народний мандат — та-

Україні потрібен справжній злам у суспільній думці стосовно суддів, до того ж невідкладно

кий самий, як дається депутатам усіх рівнів і Президентові держави.

Щоб зводив суддю на посаду не парламент, не колегія високопоставлених суддів, а Народ! В українських реаліях це забезпечить вищий рівень незалежності суддів. Тоді порівняно з міліціонером, прокурором суддя почуватиметься, як Президент або народний депутат, а з будь-яким депутатом — на рівних. Якщо суддя буде обраний народом, служити народу, закону, присязі — йому жоден чиновник, жодне «телефонне право» будуть не указ.

Запровадивши пряме обрання суддів народом, ми зробимо максимум із того, що тільки можливо у світовій практиці держави і права для зміцнення незалежності наших суддів. І зможемо, нарешті, заспокоїтися щодо цього — разом із зарубіжними критиками України та українських суддів, жоден з яких більше не зможе скаржитися на нестачу незалежності, низький статус або несправедливу процедуру зайняття посади.

Тільки обрання суддів народом дасть змогу окремим, надмірно впевненим у собі суддям позбутися зарозумілості стосовно «людини з вулиці». Хоч би який чесний і відповідальний був іспит для кандидата на суддівську посаду, коли його приймають чиновники або інші судді — це одне. А коли цей суддя здасть ще й іспит перед власним народом, на виборчій дільниці — це зовсім інше. Такому судді, навіть 25-річному, вистачить розуму не принижувати громадянина, що прийшов до суду. Тому що розумітиме, що своїм суддівством він зобов'язаний не чиновникам, а цьому самому громадянинові, котрий звертається до суду, його родині, його сусідам, його колегам. Неважливо, приїхав громадянин на машині чи на тролейбусі, дорого чи просто він одягнений — він виборець цього судді. І в будь-яку погоду, за будь-якого настрою цей суддя буде його поважати. Тобто дається потужний стимул становленню суддівської етики, яку мало викласти в Кодексі й видати глянсовою брошурою — її потрібно навчити, до того ж так, щоб запам'яталося як треба.

Ще один важливий чинник — це зміцнення суспільних почуттів і причетності до своєї держави, і безпосередньо до суду й правосуддя, про яке сьогодні багато мовиться. Запровадивши всенародну виборність суддів, ми в кожному українці зміцнимо громадянський обов'язок, почуття причетності до держави та її долі.

Ми додатково підсилимо цей чинник, якщо дамо громадянам, яких набереться досить велика кількість, право ініціювати відкликання обраного ними судді на дострокових виборах.

Коли вирішують за тебе, хоч би як красиво це пояснювалося й подавалося, — це одне. Коли вирішуєш ти сам — це принципово інше. Громадяни більше дорожитимуть і своїм судом, і своєю країною. Гадаю, сьогодні це особливо важливо.

Не розділяю думки про легковірність виборців стосовно кандидатів у судді в їхньому рідному місті або районі. Адже це — не вибори депутата, котрий один із багатьох проголосує за або проти компромісного рішення, наслідки якого відчутні не одразу і не всіма. Це вибори судді, в юрисдикції якого ти і твоя сім'я живуть і працюють, який в один прекрасний момент може або захистити майно кожного зі своїх виборців, або допомогти відібрати його; залишити громадянина або його кривдника на волі, або відправити за ґрати. Ставки набагато вищі! Досить просто пояснити це людям в інформаційній кампанії. У нас мудрий народ, і він буде доволі скрупульозний у такому виборі.

Усе вищевикладене свідчить: в Україні треба без зволікання запровадити виборність суддів народом. Вносити зміни в Розділ 8 Конституції, в законодавство про судоустрій і статус суддів, у закон про Центральну виборчу комісію, приймати спеціальний виборчий закон.

Адже прийняти принципове рішення — це тільки перший крок. Не менш важливо, як саме народне обрання суддів буде реалізовано. Воно повинно бути по-справжньому демократичним: народ не сприйме жодних «половинчастих заходів», на кшталт призначення суддів на випробний термін Верховним Судом, комісією, що складається із суддів, або іншим державним органом — щоб народ уже потім, із цього, сформованого чиновниками, переліку, обирав суддів на певний строк. Такі пропозиції будуть висміяні людьми як «чиновницьке окозамилювання» і не отримають довіри.

Натомість механізм має бути простий і чесний: судді всіх судів всіх спеціалізацій першої інстанції повинні обиратися строком на 5 років, із правом повторного переобрання.

Вибори повинні пройти на кожну суддівську вакансію, що є або з'явиться в майбутньому в місцевих судах на всій території країни. Діючі судді повинні отримати право балотуватися на вакантні посади автоматично. Кандидати ззовні повинні отримати право балотуватися на посади суддів судів першої інстанції — за умови успішної здачі ними кваліфікаційного іспиту. Організацію і проведення такого іспиту, щоб уникнути недовіри, можна доручити міжнародній консалтинговій компанії з бездоганною репутацією й багаторічною практикою таких заходів. Разом з освітнім і віковим цензом для кандидатів це відгородить суддівську професію від безграмотних і недалеких людей.

Із метою мінімізації витрат вибори суддів необхідно буде сумістити з виборами депутатів відповідних місцевих рад, максимально об'єднавши організаційні й технічні аспекти.

Щоб всенародне обрання суддів не стало об'єктом маніпуляцій із грошима і пресою, можна заборонити кандидатам будь-які форми асоціювання з політичними партіями, а якщо не допоможе — й агітацію як таку. За кваліфікованого кандидата в судді повинні агітувати його або її репутація та ерудованість.

Територія виборчих округів на виборах суддів повинна точно збігатися з територіальною юрисдикцією судів.

Безумовно, все це вимагає зміни чинної Конституції. Але краще найближчим часом прийняти такі зміни, ніж через кілька років отримати правозастосовну систему, зовсім не здатну забезпечити виконання основних функцій права, яку бойкотує суспільство.

В умовах високих суспільних очікувань і невеликих строків, відведених для реформ більшістю експертів і зарубіжних кредиторів України, варто сфокусувати всі зусилля саме на реалізації викладеного вище механізму обрання суддів народом, а не на нескінченній перебудові судових ланок, перерозподілі повноважень усередині судової системи й змаганнях у витонченій словесності, якими займалися останні 20 із лишком років і, судячи зі змісту останніх законопроектів, мають намір займатися далі.

Люди вже починають здогадуватися, що «від перестановки доданків сума не міняється», що кожна чергова перебудова судів і перевішування табличок допомагає лише задовольнити особисті амбіції й корисливі інтереси того чи іншого керівника судового органу. А користь суспільству від них не більша, ніж від будівництва пісочних замків малюками в найближчій пісочниці. Незабаром про це почнуть уже в обличчя говорити ініціаторам таких реформ.

Тому першочергові структурні зміни повинні бути мінімальними: переглянути кількість штатних одиниць у місцевих судах першої інстанції для того, щоб жоден суддя не залишався недозавантаженим, водночас кожен суддя мав можливість якісніше розглядати справи. Відповідні стандарти й формули давно пропрацьовано фахівцями. Якщо гранично спростити, необхідно, щоб на кожного суддю припадало, наприклад не менш як 6 і не більш як 8 тисяч жителів, не менш як 15 і не більш як 30 судових справ середньої складності щомісяця. Там, де судді «недозайняті», — скоротити число штатних одиниць, передавши їх у більш густонаселені, але менш забезпечені суддями райони. А щоб суди не захлиналися в кількості справ, викреслити із предметної юрисдикції судів усім відомі категорії малозначущих справ, яких в Україні щорічно накопичується сотні тисяч.

З урахуванням демографічних реалій в Україні, у більшості районних в області місцевих судів повинні трудитися не більш як 3 судді.

Прогнозовану критику міжнародних структур стосовно обрання суддів народом варто сприймати конструктивно.

По-перше, тому що експерти з Німеччини, США або Франції по-своєму праві у своїй критиці: виходячи з реалій життя в цих країнах, призначення суддів самими суддями або експертними органами із суддівською більшістю набагато переважає обрання їх на виборах. Адже в цих країнах уже багато десятиліть поспіль і близько немає того переліку й масштабу проблем, які є домінуючими в кризі української судової системи.

На жаль, щодо судового захисту основних прав людини в Україні й сьогодні залишаються невирішеними питання, які, приміром, у Великій Британії було вирішено ще в 1215 році. Там права людини обмежував абсолютний монарх і його почет, в Україні — високопоставлені чиновники, олігархи, лідери недержавних збройних формувань та організованої злочинності. Надто багато хто із цих панів поки що не готовий повною мірою сприймати громадянина або підприємство як таких, що володіють невід'ємними правами, а суддів — як арбітрів застосування законів в останній інстанції, чиїм рішенням потрібно підкорятися.

Поки цей стереотип в Україні не переборено — ті завдання, які цілком правильно ставлять європейські експерти перед українською судовою реформою, технічно недосяжні. Не вдасться ні значно підвищити якість роботи судів, ні виконати «нормативи» судової реформи Ради Європи, ЄС і МВФ, якщо спочатку не взяти «нижню планку» якості суддівського корпусу й судочинства. А цього не зробити без радикальних і важких кроків, таких як запровадження обрання суддів народом, англо-американської моделі інституту присяжних тощо.

По-друге, в міжнародній практиці, нехай і нерівномірно, але представлено обидва методи формування суддівського корпусу: і відомчого призначення, і обрання народом. У Сполучених Штатах Америки, в 23 із 50 штатів, судді 1-ї та інших інстанцій обираються народом, до того ж на строки від 6 до 10 років. Серед них громадяни обирають суддів у таких штатах як Нью-Йорк, Вашингтона, Іллінойс, Пенсільванія, Джорджія, Техас — тобто в аж ніяк не малозначущих чи «відстаючих» штатах. До того ж у 8 штатах судді обираються за посередництва політичних партій, а в 15 — без участі політичних партій. Обрання суддів було запроваджено не політиками на виборах, а після всебічного обговорення конституційними асамблеями одного за одним 23 американських штатів у середині XIX століття, коли в країні, що розвивалася, після завершення війни за незалежність потрібно було зменшити корупцію, покінчити з безправ'ям, підняти довіру людей до влади і до судів зокрема. На жаль, майже через два століття, коли цивілізований світ пішов далеко вперед, Україні доводиться розв'язувати ці проблеми. Але якщо їх не розв'язувати, ми з кожним роком будемо дедалі більше відставати від розвинених країн.

Важливо, що в зазначених штатах США процедури обрання суддів народом зберігаються вже понад 150 років, хоча в американській демократії вони регулярно піддаються щонайретельнішому, критичному аналізу й обговоренню. Зберігаються тільки тому, що їх «плюси» надто переважають їх «мінуси». Показово також, що «проти» виборності суддів виступають організації юристів і самих суддів, а «за» — більшість громадян.

У Швейцарії, в декількох кантонах, суддів обирає народ. Також в Японії судді Верховного суду проходять процедуру обрання народом, щоб залишитися на посаді, відпрацювавши певний строк. Усе це не просто сталі, а процвітаючі, знамениті демократії.

Тому неправі ті, хто вважає зарубіжну практику призначення суддів автоматичним конвеєром єдиного зразка, незмінним поза залежністю від соціальних, політичних і історичних відмінностей.

Зрештою, час «зірвати маски» і назвати речі своїми іменами. У найбільш розвинених і успішних демократіях воліють призначати суддів, а не обирати, щоб відгородити «суддівське шанування права» від «залежності від виборців». Тобто замість «хорошого» вибирають «відмінне». В Україні нам ще доведеться десятиліттями формувати справжнє шанування права в суддівському середовищі. Тому сьогодні ми можемо вибирати лише між «залежністю судді від виборців», значна кількість і відмінності інтересів яких не перешкодять розумному судді підкорятися тільки праву, і залежністю судді від цілком конкретних впливових заступників, нехай навіть і в судовій системі, які не залишать цьому судді жодної можливості, крім служіння їм особисто, не оглядаючись на закон, а в іншому разі — викинуть його геть із судової системи.

Тобто, щоб через десятиліття отримати можливість вибирати між «хорошим» і «відмінним» правосуддям, Україні нині потрібно зробити вибір між «хорошим» і «поганим». Для мене вибір очевидний. **Я — за пряме обрання народом суддів першої інстанції і негайне внесення відповідних змін у Конституцію України.**

Що ж до зазначених законопроектів — і №1656, і №1497, — то їх обидва потрібно розглянути на пленарному засіданні Верховної Ради відповідно до вимог Регламенту. Дрібні поліпшення також необхідні. Але без серйозних новацій, які поки що відсутні в законопроектах влади, — це тупцювання на місці.

Сергій КІВАЛОВ,

народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань правової політики і правосуддя.

АКТУАЛЬНО

Наукова основа розв'язання проблем тимчасово окупованих територій України

Нещодавно в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулася науково-практична конференція «Окуповані території України: політико-правові, соціально-економічні та гуманітарні аспекти».

У конференції взяли участь народні депутати України, представники адміністрації Президента України, апарату Верховної Ради, органів державної влади та волонтерських служб, вчені-юристи, аспіранти, юристи-практики, журналісти та інші зацікавлені особи.

Заступник директора Інституту законодавства, член-кореспондент НАН України Є. Бершеда у своєму виступі відзначив, що створення проєвропейської парламентської більшості та формування реформаторського уряду стали важливими здобутками останнього часу та інституційною передумовою вирішення нових для України складних і масштабних проблем. Промовець привернув увагу до використання потенціалу Інституту законодавства як унікального майданчика для обговорення перспектив законодавчого забезпечення європейсько орієнтованих реформ, а також проблем тимчасово окупованих територій.

У подальшому доповідачі, зокрема народний депутат України А. Геращенко, зосередилися на розгляді особливостей внутрішньодержавного і міжнародного захисту прав людини, права власності та культурних цінностей на тимчасово окупованих територіях, проблемах законодавчо-правового забезпечення внутрішнього переміщення осіб і діяльності волонтерських служб на засадах міжнародного гуманітарного права та права ЄС, інформаційних аспектах державної політики України в умовах окупації Криму та проведення АТО, відповідальності за шкоду, заподіяну навколишньому середовищу під час окупації територій, правової регламентації судноплавства та морекористування на окупованих територіях.

У зв'язку з окупацією Росією території АР Крим особливої актуальності набула проблема правової регламентації судноплавства та морекористування на цій території. За результатами дослідження згаданої проблеми, завідувач кафедри адміністративного та кримінального права Одеської національної морської академії, доктор юридичних наук, професор Б. Бабін представив низку науково-практичних рекомендацій, серед яких — нагальна необхідність лібералізації умов отримання Державного прапора України морськими торговельними суднами, роздержавлення національного «Класифікаційного товариства Регістру судноплавства України», а також приєднання України до міжнародно-правових актів.

Виступ правового аналітика Всеукраїнського благодійного фонду «Право на захист» О. Виноградової був присвячений захисту прав переміщених осіб та осіб, які залишаються в зоні АТО, зокрема дітей.

У дискусіях також узяли участь провідні вчені та юристи-практики.

За підсумками дискусій директор Інституту законодавства Верховної Ради України, член-кореспондент НАН України О. Копиленко поінформував, що представлені висновки і пропозиції будуть опрацьовані та використані під час науково-правового забезпечення законотворчої діяльності парламенту.

Інститут законодавства Верховної Ради України.

Із метою мінімізації витрат вибори суддів необхідно буде сумістити з виборами депутатів відповідних місцевих рад

Довічні стипендії — не благодійні пожертвування, а винагорода за працю

Думки про характер Постанови Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2014 року № 597 у частині виплати довічних стипендій академікам і членам-кореспондентам державних академій наук

Урядові чиновники раптом виявили, що два десятки академіків державних академій одержують подвійні стипендії, тобто стипендії у двох академіях, адже є їхніми членами. Давайте розберемося, що тут протизаконно. На мій погляд, порушень закону в цьому фактично немає. Перший аргумент полягає в тому, що кожна державна академія — автономна державна організація зі своїм окремим правовим статусом, своїм галузевим предметом дослідження, своїм цільовим призначенням, своїми методами досліджень. Учені, які обрані членами академій, мають найвищі наукові досягнення та мають вищі ступені професіоналізму у своїй галузі знань. Держава, оцінюючи їх працю, визнала достойним разом зі званням академіка призначити членам академії довічні стипендії не як благодійні пожертвування, а як винагороду за працю, за внесок у розвиток науки та практики. Довічна стипендія є приватною власністю члена академії і за своєю природою приватної власності нею ніхто не може розпорядитися, крім самого власника. Статус довічної стипендії гарантує та обставина, що уряд своїм рішенням не може позбавити члена академії його власності, яке має правові обгрунтування в статутних документах академії. Юридично не можна працювати в такому режимі, що один уряд затвердив статутні документи академії, згідно з якими призначено довічну стипендію члену академії, а інший прийшов до влади і, не скасовуючи статутних документів академії, вибірково позбавив окремих членів академії довічних стипендій. Це все одно, що безпідставно позбавити громадянина державної нагороди через забаганку урядових чиновників. Юридично ніхто не має права позбавити члена академії довічної стипендії, поки він носить звання академіка.

А звання академіка або ж члена-кореспондента, члена академії можуть позбавити тільки Загальні збори академії, при таємному голосуванні і з мотивованою аргументацією про необхідність такого рішення. Без позбавлення звання академіка відібрати у члена академії його довічну стипендію завжди буде незаконно і неконституційно. Звання академіка або члена-кореспондента і його довічна стипендія перебувають в органічній єдності, вони становлять статус члена академії. І тут уряд не може займатися сваволею без участі Загальних зборів академії наук.

Другий аргумент проти цієї постанови уряду полягає в тому, що ця постанова уряду носить дискримінаційний характер. Виходить, що одні члени конкретної академії одержуватимуть довічну стипендію, а інші, виконуючи ті само академічні обов'язки, не отримуватимуть її. Хочу нагадати чиновникам, що згідно зі ст. 24 Конституції України «Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом» і не може бути обмежень і привілеїв «за ознаками майнового стану». А ще необхідно мати на увазі, що конституційними є права та свободи громадян не тільки записані в конституції, а й закріплені в законодавстві, прийнятому на основі Конституції. Отже, згідно зі ст. 22 Конституції України такі права не можуть бути «скасовані». І ще дуже важливе положення цієї статті: «При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод».

У цьому випадку саме і встановлюється різке звуження прав членів академій на довічну стипендію та на право нею самостійно розпоряджатися. Не можна вважати правоприйнятним таке положення, коли один член академії за законом має право на довічну стипендію, а іншого за законом такого права позбавили.

Третім аргументом проти цієї постанови є та обставина, що йдеться про дуже обмежену кількість людей похилого віку, стареньких, які потребують догляду та ліків. А стипендії ці, за нинішніми мірками від трьох до п'яти тисяч гривень, для академіків — невеликі, і два десятки людей, втративши ці стипендії, навряд чи помітно поповнять бюджет країни. Гадаю, чиновники через бажання вислужитися зважилися на незаконну та неконституційну постанову. Проте, якщо у вдів, сиріт, ветеранів та інших знедолених забирають, то чому не забрати і в академіків, враховуючи труднощі теперішнього періоду розвитку України. Але забрати треба законно, не принижуючи людської гідності шанованих людей. Адже якщо довічні стипендії членів академій забрали законно, то складається враження, що до цієї постанови члени академії отримували незаконні гроші з бюджету. Але це юридично неправильно. І в одній, і в іншій академії член академії одержував свою довічну стипендію законно. Інша справа, що країна переживає скрутні часи, і треба ділитися всім, у тому числі й академікам. Але давайте робити це й у правовому, і в моральному плані законно, не принижуючи гідності людей.

Уряд має звернутися до керівних органів академії із пропозицією про участь членів академій, які мають членство у двох академіях, у благодійних акціях з підтримки тих соціальних груп суспільства, що цього потребують, рекомендувати членам академій, які одержують дві довічні стипендії, пожертвувати одну стипендію на користь удів війни, поранених солдатів, сиріт, голодних пенсіонерів Донбасу, багатодітних матерів та інших знедолених людей. Академік повинен мати право сам пожертвувати свою стипендію на конкретну адресу рахунком своєї волі, а не з примусу чиновника в загальний казан бюджету, який постійно розкрадається. Це рішення має бути проведене через постанову Загальних зборів академій наук, і я не сумніваюся, що всі академіки його з готовністю і моральним задоволенням виконають. Тим більше, що академіки вже жертвували свої стипендії на користь тих, хто цього потребує. Так буде законно, конституційно та морально виправдано.

А чиновники, які допустили неправову постанову відносно академіків, повинні виправити свою помилку і перш ніж ухвалювати рішення щодо академій радитися зі членами поважних установ. І пам'ятати, що довічно дані стипендії можуть бути відібрані тільки в особливо виняткових обставинах. Поки що такі обставини не настали. Вчіться поважати гідність людей, добродії чиновники та вчасно виправляйте допущені помилки.

Василь СІРЕНКО,
доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАНУ, академік НАПрН, народний депутат III-IY скликань, безпартійний.

З любов'ю до земляків

Адам Іванович Мартинюк — народний депутат парламенту третього—сьомого скликань, в перших чотирьох із них обирався Першим заступником Голови Верховної Ради України. Мені довелося працювати його радником, бачити його щоденну напружену працю на благо нашої країни і бути свідком його активної і цілеспрямованої допомоги населенню рідної Волині.

Ось і нещодавно Адам Мартинюк відвідав рідне село Ветли Любешівського району Волинської області. І причина надзвичайно важлива: відкриття Будинку культури. У цей святковий для села день практично всі його мешканці зібралися біля величної новобудови. Дівчата в українських вишиванках підносять Адаму Івановичу хліб-сіль на вишитому рушничкові і запрошують розрізати стрічку. Лунає Гімн України. Глядацький зал Будинку культури розрахований на 250 осіб, але цього разу в ньому присутніх, напевне, удвічі більше.

Голова сільської ради Любов Павлик з радістю повідомляє, що мешканці села отримали подарунок, про який давно мріяли — Будинок культури. На його другому поверсі розташована бібліотека, відділення зв'язку і місцева телефонна станція. А якщо згадати інші приміщення, споруджені за шефською підтримкою почесного громадянина села Адама Мартинюка, то це вже весь центр — середня школа на 400 учнівських місць, церква, поліклініка і дільнична лікарня, інші побутові споруди, а також газифікація будинків, електричне освітлення вулиць, благоустрій кладовища, проведення до села асфальтної дороги, конкретна допомога окремим людям при вирішенні тих чи інших життєвих питань.

Любов Павлик схвильовано дякує дорогому гостю і вручає йому на пам'ять картину з панорамою рідного села Ветли, на якій майстерно зображені соціальні об'єкти, зведені за його посередництва. Від імені всієї громади вона просить допомогти ще в одній серйозній справі — побудові дитячого садочка, щоб таким чином сприяти демографічній ситуації держави. Односельчани радісно підтримують свого багаторічного очільника.

Тепло зустріли присутні виступ Адама Мартинюка, який поділився своїм баченням політичної і соціально-економічної ситуації в країні, збереження її територіальної єдності та цілісності й державного суверенітету, зміцнення її національної безпеки і оборони. Окремо зупинився на провідній ролі культури в розвитку суспільства. В народі справедливо кажуть: все, що нас оточує, — створено Богом і називається природою. А все, що створено людиною з Божою допомогою, — це культура. І вона повинна служити як суспільству, так і людині, створювати з кожного з нас особистість. Тож хай двері цього культурного осередку завжди будуть широко відкриті.

Палко поздоровив мешканців села з відкриттям Будинку культури голова районної ради Петро Нагорний. Від усієї душі він подякував Адаму Мартинюку за постійну і безкорисливу підтримку своїх земляків, побажав всім миру і щастя, щоб наші люди жили в спокої і любові, щоб разом із звитяжною сільською працею займалися і культурно-просвітницькою роботою.

Священик Станіслав повідомив, що напередодні він освятив Будинок культури, а тепер щодня молиться за Адама Івановича, який Богом нам даний і просить Бога благословити своєю милістю і благостю кожен його крок, кожен його день. Від імені вдячних прихожан отець подарував Адаму Івановичу освячену ікону і ще раз побажав, щоб Бог дав йому і його сім'ї творчих успіхів у роботі, міцного здоров'я, нових сил на благії справи, довгих років щасливого життя.

Адам Мартинюк перерізає стрічку в Будинок культури.

Зворушливим був виступ директора Будинку культури Валентини Дишко. Вона низько вклонилася дорогому Адаму Івановичу і зі сльозами на очах подякувала йому за це прекрасне приміщення, адже останні 26 років працювала завідувачкою сільського клубу і з тривогою боялася, що стіни і дах його вже ледве тримаються, так що недалеко було і до біди. Вона запросила всіх до спільної справи, щоб у Будинку культури завжди було гамірно і весело, щоб цей культурний центр був одним з кращих у краї.

Виступили й інші люди, які знайшли прості і гарячі слова подяки своєму знаменитому земляку Адаму Мартинюку за щире серце і чуйну душу, за глибоке розуміння насущних сільських проблем і постійне бажання з любов'ю допомогти людям, мобілізувати у цей складний для нашої країни період на їх підтримку спонсорів.

З хорошим і змістовним концертом виступили учасники місцевої художньої самодіяльності. Звучали відомі твори про наших людей, про рідну землю і улюблену Батьківщину. І на закінчення аматори сцени з натхненням і піднесенням виконали улюблену пісню Адама Мартинюка «А льон цвіте синьо-синьо, а мати жде додому сина...».

Щоправда, найдорожча для Адама Івановича людина — мама Євдокія Андріївна вже кілька років спочиває на сільському кладовищі. І щоразу, коли він приїжджає в село, то обов'язково відвідує її могилу. Ось і цього разу разом зі своїм 88-річним батьком, заслуженим фронтовиком-орденоносцем Іваном Йосиповичем відвідав могилу своєї неньки. Як і завжди, йому є про що їй розповісти.

Виборці бачать, як серйозно Адам Іванович виконує буквально всі їхні прохання, у міру своїх можливостей виділяє на це як власні кошти, так і залучає до цього спонсорів і добродійців. Люди з усією відповідальністю заявляють: якби Адам Іванович Мартинюк балотувався на виборах до Верховної Ради України восьмого скликання по їх мажоритарному округу, то обов'язково був би обраний народним депутатом. Вдячний український народ завжди пам'ятає мудрі і віщі слова свого Великого Кобзаря Тараса Шевченка: «Раз добром нагріте серце вік не прохолоне...».

Іван ГАВРИЛИШИН,
член Національної спілки журналістів України.
Фото автора.

Академік повинен мати право сам пожертвувати свою стипендію на конкретну адресу рахунком своєї волі, а не з примусу чиновника

Бойовики застосовують до людей широкий спектр катувань і тортур

Правозахисники здійснили моніторинговий візит до визволених українською армією територій на півночі Луганщини — міст Северодонецька, Лисичанська та Рубіжного. Свої результати вони днями в столиці оприлюднили у доповіді «Хімічний трикутник» Луганщини під час окупації: заручники, катування та позасудові страти».

«Основна мета заходу — передусім зрозуміти, якими насправді були масштаби викрадення та катування людей на цих територіях. І відверто скажу, результати нас вразили, — розповідає експерт Центру громадянських свобод, учасниця моніторингової групи Марія Томак. — Адже до заручників бойовики застосовували широкий спектр катувань і тортур (від побиття та застосування електрошокерів і шумових гранат до психологічного тиску у вигляді копання могил «для себе», імітації розстрілів, захоплення в заручники родичів), примусову працю, змушували воювати за «ЛНР». Хоча цей звіт стосується періоду окупації, який для півночі Луганщини, на щастя, завершився ще влітку, але зазначу, що ті злочинці, які займалися системним викраденням та катуванням цивільних людей (зокрема, бойовик Мозговий), не були нейтралізовані, а просто переїхали східніше та, судячи з усього, продовжують свою діяльність.

За словами М. Томак, учасники групи зіткнулися також із неготовністю потерпілих йти на контакт. Адже люди залякані: дехто не виключає повернення в свої міста незаконних збройних формувань, дехто боїться помсти з боку тих, хто і в період окупації, і зараз продовжує працювати у місцевій владі.

Наприклад, чому нині люди не довіряють вартовим порядку, пояснила жителька Лисичанська А. (ім'я змінено з етичних міркувань). Вона стала жертвою викрадення бойовиками ще влітку.

— Сепаратисти посадили мене в автомобіль і повезли в невідомому напрямку. Коли на заправці особи, що сиділи в нашій машині на задньому сидінні, вийшли із салону, я побачила серед них міліціонера, якого знала уже в обличчя. Він був у камуфляжі, з георгіївською стрічкою, — розповідає жінка. — На заправці стояло ще двоє міліціонерів, але вже у формі. Вони вийшли, привіталися. Я знаю прізвище згаданого правоохоронця в камуфляжі й слідчому про це говорила, коли давала свідчення. Через декілька днів після звільнення міста знову побачила його в місті в міліцейській формі і з автоматом. Не знаю, можливо, його вже звільнили, але боюся тепер говорити про це. Ще розстріляють.

Хоча кадрові зміни в міліції таки відбулися, стверджують правозахисники. Зокрема, серед 408 осіб у Лисичанському міськвідділі (саме стільки становить штат) звільнено понад 100 осіб, п'ятеро з них за дискредитацію, оскільки вони стояли на блокпостах «ЛНР». Джерело МВС повідомило моніторам, що в базі «міліціонерів-сепаратистів» по Луганській області наразі 800 осіб, але це — далеко не повний список.

За словами керівника мобільних груп Центру громадянських свобод Олександри Романцової, не всі працівники МВС зустрічали бойовиків із георгіївськими стрічками. Проукраїнська частина міліції також піддавалася жорстокому переслідуванню, вносилася в «розстрільні списки» так званої «ЛНР», їх так само викрадали та утримували в полоні. Наприклад, колеги вбитого міліціонера з Лисичанська Віталія Петренка стверджують, що загинув він за те, що не погоджувався співпрацювати із бойовиками.

«Ми документуємо всі факти порушення прав людини для того, щоби спільнота, як в Україні, так і в усьому світі розуміла реальний стан речей на сході країни. Але основна мета роботи — це змусити, передусім владу, активно діяти для забезпечення захисту прав людини на всій території країни. На визволених територіях для цього критично необхідно забезпечити об'єктивне розслідування всіх епізодів порушення прав людини, які вже зафіксовані (хоча насправді їх значно більше). Проте, наскільки нам вдалося з'ясувати, поточний стан таких справ свідчить або про навмисний саботаж, або про низьку кваліфікацію «розслідувальників», або про, як то кажуть, відсутність політичної волі — визначення керівництвом цього завдання не надто пріоритетним, а відповідно, недостатнє ресурсне забезпечення його виконання, — підсумувала Олександра Романцова.

Вл. інф.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДОВІДКА

«Прокуратурою Луганської області здійснюється процесуальне керівництво у понад 650 кримінальних провадженнях стосовно учасників незаконних збройних формувань, за фактами вчинення злочинів, пов'язаних з посяганням на територіальну цілісність і недоторканність держави, захопленням державних споруд, позбавленням волі мешканців області, незаконним зберіганням і використанням вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин та пристроїв, а також скоєння терористичних актів і фінансування тероризму. До суду з обвинувальними актами спрямовано 71 кримінальне провадження за фактами створення або участі в незаконних збройних формуваннях»

Викрасти й продати іноземні номери з машин — новий «бізнес» чи «тихий» опришківський протест?

Викрадати словацькі й рідше угорські номерні знаки з легковиків у райцентрах Перечин і Великий Березний, а також в Ужгороді та інших прикордонних містах і селах — стало пошестю протягом новорічно-різдвяних ночей. За неофіційними даними, шкоди завдано щонайменше сотні власників автівок.

Про це на сполох б'ють тутешні користувачі мережі Фейсбук. От типовий приклад: «О шостій ранку мене розбудив телефонний дзвінок сусіда. «Прокидайся, — каже, — спускайся в двір, украли словацькі номери з наших машин!» — так пише у соцмережі один із жителів міста Перечин.

Чоловік повідомив, що невідомі скрутили саме словацькі номери. При цьому на лобовому склі машини зловмисники-фіглярі залишають номер свого телефону. Власник передзвонить, а на тім кінці йому пропонують переказати дві тисячі гривень на номер картки, який миттю скинуть есемескою. Але все по-чесному: тому, хто переслав гроші, тут же повідомляли, де саме сховані номери. Десь неподалік. Як правило, під огорожею в снігу або ж у кущах, або ж у кюветах біля вказівних знаків.

Один із юнаків переказав названу суму, оскільки мав невідкладно їхати за кордон. Решта постраждалих, розгадавши «жарт», самі почали шукати номери. «Сюжет» простий: хороють у снігу обабіч дороги від Перечина до Великого Березного.

До міліції, як правило, не звертаються, бо відчувають, що це «опришківський» розіграш когось зі своїх, у кого наявний номер твого мобільного. А, може, саме в такий спосіб хочуть привернути увагу вищих структур України до дискредитаційної вимоги: кожні п'ять діб власники куплених за рубежем машин змушені перетинати кордон. Досить було б контролювати їх і раз на місяць. Саме таке питання ставили журналісти 4 січня міністру закордонних справ України Павлу Клімкіну під час його перебування в Ужгороді. Посадовець пообіцяв з'ясувати це з керівництвом МВС і митниці...

Що ж, «опришки» довго чекати не будуть. І чи не в такий спосіб, хай і на шкоду близьким, але «тихо» висловлюють протест. А власники таких автомобілів дуже не зажурилися з двох причин. Перша — якщо всі, в кого пропали номери, одночасно звернуться до міліції Закарпаття, то там може початися суцільний хаос і невроз у слідчій служби, адже знайти порушників слід негайно (протягом трьох—п'яти діб), що вочевидь нереально — інакше, як перейдеш кордон. А іноземна сторона буде поінформована про «здобутки». Друга причина — штраф за втрату номерів і новий техпаспорт у Словаччині сягає тропи більше двадцяти євро. І дублікат після сплати видадуть одразу. Щоправда, слід принести довідку з української ДАІ, у якій буде офіційно зафіксована пропажа. Словом, отака історія...

Варто додати, що автівок з іноземними номерами на дорогах Закарпаття не меншає, а швидше навпаки. І все через непомірно високі вітчизняні мита й сплати в ДАІ при реєстрації машин.

Василь НИТКА.

Понад три тисячі автолюбителів сплатили штраф через термінали

Таку інформацію днями на прес-конференції повідомив начальник Департаменту ДАІ України Анатолій Сіренко. За його словами, нововведення розпочали з Дніпропетровщини, де з листопада 2014 року працюють 12 таких пристроїв, а з 30 грудня — по 2 у кожній області.

«Апарати отримали майже всі регіональні підрозділи ДАІ, крім Луганської та Донецької областей. Надалі ми плануємо збільшити їх кількість. Кожен учасник дорожнього руху має право вирішувати: оплатити йому штраф одразу — через платіжний термінал чи через банківську установу», — зазначив він.

Також з березня автолюбителі отримуватимуть номерні знаки з новим дизайном: синьою смужкою, яка означатиме приналежність до Євросоюзу. Замінювати старі знаки на нові необов'язково. Це ж стосується і посвідчення водія.

ДАІ вдалося досить швидко досягти зниження вартості свідоцтв про реєстрацію транспортних засобів та посвідчень водія, стверджує А. Сіренко. А от питання щодо номерних знаків виявилося значно складнішим. Нагадаємо, наразі вони коштують 147 гривень. Виробники, через зростаючий курс валюти, пропонували збільшити їх вартість до 189 гривень. «Однак на сьогодні практично всі перепони вдалося подолати. В намірах — знизити ціну до 135 гривень. При цьому ніякої обов'язкової заміни номерів для власників транспортних засобів не вводиться, тож усі зразки номерів, які наразі діють в країні, будуть чинні й надалі», — підсумував він.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото надане департаментом ДАІ МВС України.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...шахрайка привласнила майже мільйон гривень

Гривні, долари, євро брала у довірливих 37-річна жителька Тернополя, обіцяючи посприяти у купівлі кімнат у гуртожитках. Жінка виховує трьох неповнолітніх дітей. Її чоловік — на заробітках за кордоном. Ось і вона вирішила підзаробити. Першою жертвою стала родичка, якій шахрайка пообіцяла кімнату в гуртожитку за 40 тисяч гривень. Гроші взяла одразу, а родичку послала збирати документи. Та повідомила своїм знайомим, і до зловмисниці потягнулися люди. Вона нікому не відмовляла у сприянні, не забуваючи брати при цьому кошти, — загалом майже мільйон гривень. Витратила їх на власні потреби, а люди залишилися ні з чим. І лише коли зрозуміли, що їх банально «кинули», звернулися до міліції. Стосовно підозрюваної відкрито кримінальне провадження.

А 6 січня співробітники управління СБУ в області затримали під час отримання хабара на суму дві тисячі доларів США посадовця Державної виконавчої служби Тернопільського міського управління юстиції. Він вимагав їх у жителя обласного центру за сприяння у знятті арешту з нерухомого майна. Прокуратура розпочала досудове розслідування щодо одержання неправомірної вигоди.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

...служителя Феміди підозрюють у вимаганні хабара

Повідомлення про вчинення кримінального правопорушення вручено судді Вінницького міського суду.

За інформацією прес-служби прокуратури області, служителя Феміди підозрюють у вимаганні неправомірної вигоди в особливо великих розмірах. Стороною обвинувачення здобуто докази про те, що суддя разом із трьома співучасниками вимагав від головного лікаря однієї із медичних установ обласного центру хабар у сто тисяч американських доларів. Ця сума мала стати оплатою за прийняття рішення на користь керівника закладу. Одного з поплічників судді затримали під час передачі йому першої частини «траншу» — 25 тисяч доларів. Резонансна справа перебуває на контролі Генпрокуратури України.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

...підпалюють санаторії

Під Одесою — на базі відпочинку «Чабанка» — спалахнула пожежа. Вогонь охопив територію у 600 кв. м. Вогненну стихію приборкали протягом години. Причини встановлюються.

Рятувальники занепокоєні: адже це не перша пожежа в оздоровницях Одеської області, відтоді як у них влаштувалися вимушені переселенці. Торік горіли санаторії в Затоці, Курортному та Куяльнику, де жили переведені з Криму військові моряки. А зараз в одеських санаторіях переважно проживають дончани й луганчани. В 2014 році було зафіксовано пожежі в семи санаторіях і будинках відпочинку Одеської області, за деякими з них розслідування причин навіть не проводилося і кримінальні провадження не відкривалися.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

У столиці, в Голосіївському парку, відкриють нову гірськолижну трасу. Довжина спуску — 368 метрів, а перепад висот — 64 метри. Один підйом коштуватиме 16—20 грн., абонемент на дві години — до 130 грн., а нічні катання — 250 грн., *повідомляє інформаційний портал «Рідна країна»*

Бій триває: черговий раунд — за владою

МАФИ І МІФИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ситуація з демонтажем кіосків біля станції метро «Університет» має і ще один цікавий аспект. За неофіційною інформацією, МАФи стояли там нелегально. Жоден із них начебто не сплатив пайовий внесок до міського бюджету. Інформацію про це на власній сторінці у мережі Facebook поширив і Дмитро Білоцерковець, директор Департаменту міського благоустрою та збереження природного середовища КМДА. За його словами, першочерговим завданням у «війні з МАФами» є очищення усього центру від незаконних конструкцій: «Уже прибрано метро «Театральна», «Палац спорту», «Олімпійська», далі буде. Також зобов'язали повісити документи про сплату «пайової» на скло».

Та крига, здається, і справді скресла. Наприкінці минулого року на засіданні Київради було проголосовано проект рішення «Про особливості застосування Порядку розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності в місті Києві». «Ми затвердили правила розміщення МАФів, які передбачають чіткий облік усіх об'єктів і зокрема оплату ними пайової участі», — заявив Віталій Кличко. Згідно з прийнятим рішенням, до 15 лютого цього року КМДА має затвердити зміни до Комплексної схеми розміщення тимчасових споруд. І уже до 31 грудня привести розміщення кіосків у відповідність зі схемою. Як результат, 1 січня 2016-го у столиці не повинно лишитися жодного нелегального МАФу. Життя власників законно встановлених споруд також полегшиться: вони зможуть отримати паспорт прив'язки об'єкта на 5 років і весь цей час спокійно працювати. Попередньо виконавши, щоправда, низку вимог щодо приведення до належного зовнішнього вигляду своїх об'єктів.

Та це, знову ж таки, плани. Що тепер? Нині триває процес доопрацювання Комплексної схеми розміщення МАФів. Щоб претендувати на місце у списку законних кіосків, власники торговельних точок мали б подати заяви на оплату пайової участі. І у разі схвалення — перерахувати необхідні кошти до міського бюджету. Для зручності підприємців столична влада навіть подовжила термін прийому таких заявок — до кінця січня. **Як повідомили «Голосу України» у прес-службі Департаменту містобудування та архітектури КМДА**, власниками тимчасових споруд уже оформлено 5600 договорів на оплату пайової участі на загальну суму 30 мільйонів гривень. Усього ж було подано понад 9700 заявок від підприємців — по 2188 з них відмовлено, решта — розглядаються. Основними причинами для відмов, кажуть у прес-службі департаменту, є розміщення тимчасових споруд у зоні обмежень біля метро та підземних переходів, та головне — відсутність кіосків на ортофотоплані міста, знятому у квітні 2013-го. Тоді уже діяв мораторій на встановлення нових торгівельних точок. І якщо кіоску немає на фотоплані — значить, він з'явився пізніше. А отже, і встановлено його було незаконно.

«Голос України» неодноразово писав про МАФи, які з'являлися під покривом ночі на вулицях міста протягом минулого року. Усі вони, зважаючи на вищесказане, є беззаперечними «нелегалами». Та згідно із сайтом «Містобудівний кадастр м. Києва», їхні власники все ж намагаються легалізувати своє існування. Приклад — кіоски на Амурській площі (вул. Васильківська, неподалік однойменної станції метро). У вересні минулого року їх навіть демонтували, але за кілька днів вони повернулися на свої попередні місця («Голос України», № 204, 23.10.2014). Департамент благоустрою КМДА неодноразово включав їх до переліку об'єктів, котрі необхідно знести. І не дивно: про яку правомірність існування може йтися, коли офіційно навіть їхні власники невідомі!

Та попри це міфічні (нелегальні) кіоски (от уже четвертий місяць після демонтажу) справно працюють. Пропонують зробити зачіску, манікюр чи ж придбати сушену рибу та квіти... Власники «нелегалів», судячи з даних Містобудівного кадастру м. Києва, навіть подавали заяви на оплату пайової участі. Частині з них відмовили, звернення ще кількох розглядаються. Лишається сподіватися, що це просто формальність перед наданням відмови, а не торги з власниками за надійнішу «кришу».

Та все ж спроби навести лад у столиці не можуть не тішити. Головне, щоб новій владній команді вистачило сил та натхнення довести цю справу до кінця. У тому, що боротьба буде нелегкою, сумнівів немає. Бо, приміром, якщо 20-метрову зону біля станцій метро звільнили, то уже на 21-му метрі торговці у два ряди вибудовують свої ятки і ще більше перекривають рух пішоходам.

Тетяна СУВОРОВА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Біля станції метро «Дарниця». 16.12.2014 року.

ЦИФРА

За різними підрахунками, у столиці ще минулого року налічувалось від 12 до 15 тисяч МАФів. 1700 з них було демонтовано у 2014-му. Та, на думку чиновників, на вулицях міста повинно лишитись не більше 7 тисяч кіосків. У Комплексній схемі розміщення тимчасових споруд діятиме цілий перелік обмежень на встановлення торгових точок. Відтак неможливо буде побачити кіоски ближче, ніж за 5 метрів від проїзної частини і за 20 метрів — до підземного переходу, зупинок міського транспорту, виходу-входу в метро та перехресть тощо.

Біля станції метро «Васильківська». 14.01.2015 року.

Перелік незаконних МАФів та ТС, що підлягають демонтажу (станом на 21.11.2014)

113	Голосіївський	Васильківська вул., 1,	ФОП Морозов В.В.
114	Голосіївський	Васильківська вул., 32	ФОП Кальченко А.М.
115	Голосіївський	Васильківська вул., 34	Невідомий
116	Голосіївський	Васильківська вул., 34	ТОВ "КЕГИЧІВСЬКЕ"
117	Голосіївський	Васильківська вул., 34	Невідомий
118	Голосіївський	Васильківська вул., 34	Невідомий
119	Голосіївський	Васильківська вул., 34	Невідомий
120	Голосіївський	Васильківська вул., 34	Невідомий
121	Голосіївський	Васильківська вул., 34	Невідомий
122	Голосіївський	Васильківська вул., 41/28	Невідомий
123	Голосіївський	Володимирська вул., 71	Невідомий

Біля столичного метро «Теремки». 16.01.2015 року.

Закомпостуємо дорогий білетик і... поштовхаємося!

— Оплачуйте проїзд! Кому білетик? — ці професійні фрази кондуктор тролейбусного маршруту №19 виголошує тисячі разів за зміну. Літній чоловік в окулярах, плетеній шапочці й зеленому фірмовому жилеті заледве протискується по салону крізь щільну стіну пасажирів. Години пік — екстремальний час для всіх.

Жінка з дитиною займає кондукторське сидіння біля дверей.

— Сидіть-сидіть, — миролюбно дозволяє хазяїн місця. — Я тут осідаю тільки коли в салоні битком народу, щоб не штовхатися, — каже він і на повороті при виїзді тролейбуса на Повітрофлотський проспект вдивляється в дорогу. Пояснює: мовляв, якщо перед ними «дев'ятка» або «вісімка» проїхала, то частина клієнтів поїхала, а це значить — «мінус» у план з облечування.

— Адже над нами теж контроль, норми й усе таке, — зітхає чоловік і, міняючи білетик на півтори гривні, починає ділитися наболілим:

— Ми скрізь винні, а нам, виходить, ніхто не винен. От, обіцяли борги з зарплати видати, та щось не кваплять. Ще за листопад не одержували. Якби тоді не страйкували, дотепер би й копійки не дали. А так хоч щось виділили. А потім знову «завтраками» почали годувати: то гроші не перерахували, то свята, то казначейство затримує... Нині ще й конкурентів «за професією» додалося навіть на моєму маршруті. Ось, «дев'яток» менше стало, а пасажирів — більше. Якщо далі так піде, то за місце в тролейбусі ще боротися доведеться. Це при тому, що проїзд подорожчає.

Схоже, такі перспективи не вселяють оптимізму ні в тих, хто забезпечує транспортний сервіс у столиці, ні в тих, хто ним користується. Голодні водій і контролер у комбінації зі злим пасажиром — невід'ємні інгредієнти боротьби за поїзд!

***

Як уже писав «Голос України», з 12 січня через брак фінансування «Київпастранс» тимчасово зменшив кількість рухомого складу автобусів (на 120 одиниць), тролейбусів (40 одиниць) та трамваїв (17 одиниць). Крім того, зупинив роботу кількох маршрутів з низьким пасажиропотоком. «Водіїв та кондукторів з маршрутів, роботу яких тимчасово зупинено, частково перенаправлено на інші маршрути, зокрема, котрі працюють у таксомоторному режимі руху», — сказано у офіційній відповіді «Київпастрансу» на наш запит. **Та уже з понеділка (19 січня) у компанії обіцяють у повному обсязі відновити роботу електротранспорту.**

А от пасажирам комунальних автобусів доведеться готуватися до змін. «У зв'язку з тим, що доходи, отримані від перевезення пасажирів автобусами звичайного режиму руху, не покривають витрат на їх організацію, з метою збільшення рівня доходів від перевезення пасажирів наразі **розглядається питання щодо відновлення роботи автобусів без надання пільг на проїзд**, а також організації роботи експресних автобусних маршрутів», — **повідомили у «Київпастрансі».**

КП, вочевидь, шукає шляхи виходу із власного крутого боргового піке. Нагадаємо, наприкінці минулого року працівники «Київпастрансу» заявили про значну заборгованість підприємства з зарплати. Після акції протесту під Кабміном та страйку трамвайників кошти почали виплачувати. Та виконати свою обіцянку і погасити всю заборгованість до кінця року керівництво не змогло. Мало того, нині не знає, звідки брати необхідні на це гроші. Наприкінці 2014-го повністю розрахувались лише за жовтень і почали виплати за листопад. «Станом на 13 січня в КП «Київпастранс» існує заборгованість з виплати заробітної плати працівникам підприємства за листопад 2014 року у розмірі 51,5 млн. грн. Наразі частково погашено заборгованість за листопад місяць у розмірі 7,1 млн. грн., з яких 6,4 млн. — власними силами підприємства. Крім того, невизначеними залишаються джерела фінансування виплати заробітної плати працівникам підприємства за грудень (61 млн. грн.)», — сказано у відповіді КП «Київпастранс».

Ольга ВАУЛІНА,
Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Життя власників МАФів полегшиться: з паспортом прив'язки об'єкта можна спокійно працювати 5 років

Моніторингова місія не ризикнула поїхати до аеропорту

Заступник голови спеціальної моніторингової місії ОБСЄ Олександр Хуг вітає факт чергової зустрічі в Мінську з урегулювання конфлікту на сході України. Про це представник місії заявив на брифінгу в Донецьку в четвер. Цього дня було заплановане відвідання аеропорту, спостерігачі зробили дві спроби і зрештою скасували поїздку із міркувань безпеки.

«Під час нашої другої поїздки ми зустрілися близько від аеропорту із паном Захарченком (голова самопроголошеної «ДНР». — **Авт.**). Але потім він прийняв власне рішення і вирушив ще далі. Ситуація для нас була надто непередбачуваною, і було вирішено повернутися», — розповів журналістам Олександр Хуг. Отож спостерігачі не могли бачити штурму об'єкта.

За його словами, завданням місії є спостереження за ситуацією з безпеки, у тому числі в зазначеному районі. На уточнююче запитання, чия безпека цікавить ОБСЄ — цивільного населення чи військових — заступник голови групи відповів так: «Усіх тих, кого ви назвали». Представник місії зазначив, що члени групи бачили, як артилерія «ДНР» стріляє по летовищу із житлових кварталів, що викликає вогонь у відповідь. «Місія ОБСЄ закликає обидві сторони припинити вогонь і відвести важке озброєння, аби уникнути втрат серед мирного населення», — сказав пан Хуг.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

ТИМ ЧАСОМ

У Донецьку після зіткнення з транспортом бойовиків згорів пасажирський автобус. Двоє осіб загинули і 14 потерпіли внаслідок аварії, яка сталася на перетині Київського і Партизанського проспектів у Донецьку в четвер. Про це написав на своїй сторінці у соціальній мережі Facebook голова самопроголошеної «Київської районної адміністрації Донецька» Іван Приходько. Чиновник-сепаратист оприлюднив фото з місця трагедії. На знімках видно, що двоє нерухомих людей у військовій формі лежать у розбитому позашляховику. За попередніми даними, джип із бойовиками на повній швидкості врізався в автобус, який перевозив зі зміни працівників приватного підприємства. «Бус урізався в автобус із робітниками «Укрсплаву». Серед робочих загиблих немає», — написав Іван Приходько. Інформація про те, нібито у автобус влучив снаряд, не підтверджується.

ФОТОФАКТ

У Запоріжжі вшанували пам'ять мирних жителів, пасажирів рейсового автобуса, які загинули в результаті артобстрілу терористами блокпоста під Волновахою.

Фото
Олександра ПРИЛЄПИ/УНІАН.

Позиції утримують...

На момент, коли верстався номер, в аеропорту Донецька точилися жорстокі бої. На жаль, є втрати. За деякими даними, напередодні загинуло шестеро наших бійців, чимало поранених. Також з'явилася інформація, що бойовики пустили газ. Про це **TCH.ua** повідомив один із «кіборгів» 93-ї бригади збройних сил. За його словами, військові продовжують утримувати свої позиції. «Пустили газ. Стоїмо», — сказав він.

Який саме вид газу, було невідомо. Пізніше з'ясувалося, що це були димові шашки. Про це повідомила волонтер Тетяна Ричкова.

Тим часом, як повідомили «Голосу України» очевидці з передової, у ніч на п'ятницю інтенсивність обстрілів аеропорту була такою сильною, якої ще не помічали з часу початку бойових дій. Йдеться про 150 артилерійських гармат на кілометр. «Це найбільша щільність, тобто через кожні 8 метрів була гармата», — зазначили вояки.

Водночас організатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук уранці в п'ятницю написав у своєму Фейсбуці: «У ході атак бронегрупа зазнала втрат у живій силі й техніці. На даний час ця бронегрупа відновлює боєздатність шляхом доукомплектування, за рахунок підкріплення, яке прибуло з району Горлівки».

На загострення ситуації відреагував Посол США Джеффрі Пайтт. Він назвав атаки бойовиків на Донецький аеропорт порушенням Мінських угод. Про це Паєтт написав у своєму Твітері в четвер увечері. «Сьогоднішні атаки сепаратистів, яких підтримує Росія, на Донецький аеропорт є найостаннішим прикладом того, як вони порушують Мінські угоди», — зазначив він.

Нагадаємо, штурм аеропорту триває з 13 січня. Нашим бійцям вдається утримувати позиції, незважаючи на застосування ворогом найсучасніших видів озброєння.

Марина КРИВДА.

Росія інтенсивно перекидає на Луганщину озброєння і живу силу

Це може свідчити про підготовку масштабного наступу

Бойовики збільшують кількість та інтенсивність обстрілів позицій українських сил і населених пунктів, а ситуація в зоні проведення АТО на Луганщині й надалі залишається дуже складною.

Вогонь терористів спрямований у районі населених пунктів Кряківка, Верхня Вільхова, Трьохізбенка, Кримське і Станиця Луганська — за добу по цих населених пунктах завдано 13 ударів із «Градів».

Станиця Луганська тільки за одну ніч пережила вісім потужних обстрілів з мінометів, «Градів», артилерії і стрілецької зброї. Обстрілювали як позиції силовиків у райцентрі, а також у селі Макарове, так і житловий сектор. В один із таких обстрілів потрапив голова райдержадміністрації Євген Бідашко, який повертався з роботи. Його автомобіль опинився в зоні ураження декількох снарядів, що вибухнули поблизу. Обійшлося без жертв. Сьогодні в Станиці Луганській немає ні світла, ні центрального опалення, ні води. Ремонтні бригади намагаються усунути ушкодження в результаті бойових дій системи життєзабезпечення, однак зробити це під «Градами» важко. Спостерігачі повідомляють, що через Луганськ до складу угруповання бойовиків, зосередженого в районі Щастя — Станиця Луганська, продовжує прибувати поповнення. Загалом упродовж трьох днів зафіксовано перекидання 15 одиниць бронетехніки та до одного посиленого мотострілецького батальйону.

Під постійним вогнем перебуває Щастя. Таких сильних обстрілів, як останніми днями, за оцінками військових, раніше не було. Зокрема, снаряди влучили на територію профілакторію ДТЕК. Часті обстріли цього об'єкта пов'язують із проживанням там співробітників МВС. Під час одного з таких бомбувань Щастя з боку бойовиків загинув заступник головного інженера Луганської ТЕС, енергетик з 33-річним стажем роботи Сергій Котляров. Міна потрапила у двір його будинку. Всього за час бойових дій ДТЕК втратив уже 33 співробітники: 14 з них загинули в лавах української армії, 8 — виконуючи свою роботу.

У районі Стаханова бойовики обладнали нові вогневі позиції й ведуть вогонь по передових позиціях українських військ біля Попасної, продовжують обстріл сил АТО в районі Кримського і Трьохізбенки. Противник використовує здебільшого мінометі і ствольну артилерію.

Секретар РНБО Олександр Турчинов днями заявив, що Росія сконцентрувала на кордоні з Україною велику кількість військових та озброєння, однак сьогодні очевидно: велику кількість новітньої військової російської техніки зосереджено вже безпосередньо на підконтрольній терористам території Луганської області. Зокрема, у Брянці, на підприємстві «ПівденьСхіденергосервіс», яке спеціалізується на виготовленні різних металоконструкцій, дислокуються новенькі ЗРК «Лучник-Е», «Гради», Д-30 та інша, доставлена з Росії, техніка. За останні дні на Луганщину з боку РФ зайшло вже дві колони важкої військової техніки. Крім того, очікується прибуття чергового так званого гуманітарного конвою — саме після таких «подарунків» бойовики посилюють обстріли українських позицій, бо замісць цукру й хліба вони привозять смерть.

Як повідомляє informator, за останні кілька місяців Свердловський район наводнили російські військові з великою кількістю важкої техніки. Очевидці повідомляють про розташування баз військової техніки в районі цвинтаря в Червонопартизанську, в дитячому таборі «Королівські скелі», у зоні Свердловського машинобудівного заводу, а також на базі заводу «Інтерсплав». Крім того, на території району вільно сідають російські військові вертольоти. Це ще одне свідчення того, що російсько-терористичні війська можуть готувати масштабний наступ.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

ТИМ ЧАСОМ

Військова контррозвідка СБУ разом з армійським підрозділом під час виконання бойового завдання на контрольованій терористами території знешкодила збройну диверсійну групу «Міністерства оборони ЛНР». Бойовики мали намір зібрати розвіддані про розташування українських військ спеціального призначення, однак були захоплені українською контррозвідкою. Троє бойовиків на прізвисько «Десант», «Партизан» і «Глобус» дали відомості про місцезнаходження інших учасників групи.

ФОТОФАКТ

На столичному Майдані Незалежності російські опозиціонери і громадські діячі провели мітинг на підтримку людей, яких ув'язнив або взяв у полон режим президента Російської Федерації Володимира Путіна. Зокрема, учасники акції тримали банери з написом «Волю Надії Савченко».

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

ХРОНІКА

...Пальне замерзало на ходу, але ми їхали вперед

Керівник волонтерського батальйону «Допомога армії — Рівне» Вікторія Шинкаренко **(на знімку)** останній місяць провела на передовій, доставляючи туди авто, техніку, одяг і продукти.

— Давно нічого не писала про поїздки на схід — не було часу: останній місяць постійно перебувала в зоні АТО, підвозила допомогу, спілкувалася з нашими бійцями на самих крайніх блокпостах. Втім, остання поїздка в Станицю Луганську була найбільш емоційною. Вночі — мінус 28 градусів. Доки їхали, пальне замерзало на ходу. Везли «швидку» для евакуації поранених з поля бою в 17-ту танкову бригаду, реанімобілей там немає. Є лише одна «таблетка» з батальйону «Чернігів», але вона не обладнана як «швидка» — це, по суті, звичайний бус із ношами, який не завжди заводиться. Тому наше авто танкісти дуже чекали.

Заїхали до хлопців з Нацгвардії. Саме тих, кого мали по ротації замінити їхні побратими, які потрапили в страшне ДТП біля Артемівська. Розвезли різдвяні подарунки на дальні блокпости, як завжди найбільше раділи дитячим малюнкам, прапору і цигаркам.

Ми переночували, а зранку почалося пекло. При передислокації нацгвардійці потрапили під обстріл, на підмогу під'їхали наші танки, з боку Луганська «сепари» теж підтягнули танки... Хлопці відбивалися майже чотири години. Вони — молодці!

Мені ж довелося згадати все про те, як зупинити кровотечу, обробити рану, поставити катетер, що вколоти... Цього навчала група рівненських волонтерів-медиків батальйону «ДАР». Консультувалася телефоном з нашим керівником медичного напряму Юрієм Поліщуком. Переконалася, що тут бракує усього того, що входить до сучасної аптечки НАТО.

Записав Юрій ДЮГ.
Рівне.
Фото надане автором.

У Миколаєві вшанували пам'ять розстріляних на Донеччині терористами пасажирів автобуса. На головну площу обласного центру мешканці міста, бійці 79–ї окремої аеромобільної бригади вийшли з плакатами «Я — Волноваха», *повідомляє наш власкор Ірина Нежигай*

У Черкаській області інвентаризовано 265 тисяч земель несільськогосподарського призначення, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Побачити «невидимих»

В Івано-Франківську відкрито арт-інсталяцію «Невидимі». По периметру площі Міцкевича розміщено сто двадцять фігур-силуетів* (на знімку), *що уособлюють понад 120 тисяч українців, які, за оцінкою Міжнародної організації з міграції (МОМ), постраждали від торгівлі людьми з 1991 року. На дванадцяти фігурах вписано справжні історії жертв сучасного рабства.

З 1998 року в Україні діє програма протидії торгівлі людьми, започаткована МОМ. За цей час у нашій державі допомогли 14 тисячам постраждалих. Однак фахівці організації зізнаються: з проханням про підтримку насправді звертається значно більше українців. Щороку на «гарячу лінію» організації телефонують у середньому 20 тисяч осіб. Привернути увагу суспільства до проблеми, яка з часом не втрачає актуальності, і покликана ця акція. Перед тим як запропонувати проект прикарпатцям, його презентували у Києві. А після місячного перебування в Івано-Франківську арт-інсталяцію представлять у Львові, Дніпропетровсьу, Одесі, інших обласних центрах.

«Звертаючись до нас та в структури соцзахисту, люди можуть отримати безплатні інформаційні та юридичні консультації щодо безпечного виїзду за кордон, оформлення документів, візових питань, — зазначила на презентації спеціаліст програми з протидії торгівлі людьми Ірина Медловець. — Потерпілі від работоргівлі можуть також отримати одноразову матеріальну допомогу від держави та сприяння у подальшій інтеграції в житті». Партнерами проекту МОМ виступили облдержадміністрація і благодійний фонд «Карітас» УГКЦ.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

ШАХРАЙСТВО

Жертв телефонних аферистів побільшало

У розставлені пастки потрапляють здебільшого літні люди, переважно жінки. Шахраї — тонкі психологи, вони добре знають, що вночі маніпулювати психікою легше. Повідомляють, що хтось із рідних скоїв ДТП, побив когось, йому загрожує небезпека, тож потрібно терміново дати хабар правоохоронцям. І люди вірять: віддають різні суми — від 10 до 50 тисяч гривень, а також валюту, золоті вироби. Якщо все це конвертувати у гривні, то минулого року жителі Тернопільщини віддали телефонним зловмисникам півтора мільйона гривень.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Злочинці маскуються під колядників

На Херсонщині у селищі Велика Лепетиха до 50-річного власника приватного помешкання завітали троє «колядників», котрі бажали хазяїну процвітання. Самотній чоловік запросив молодиків до кімнати, налив їм по чарці. Та поки він бігав на кухню, ті обшукали кімнату і викрали майже чотири тисячі гривень, після чого втекли. Майже та сама історія сталася і в Херсоні, де 27-річний безробітний прийшов вітати зі святом майстринь салону краси і «наколядував» п'ятсот гривень, які витягнув у сумочки однієї із співробітниць закладу.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

«Лісові озера» висушували приватною забудовою

Прокуратура Полтавщини виявила факти незаконної зміни меж розташованого у приміській зоні Комсомольська ландшафтного заказника «Лісові озера».

Конфігурацію останнього місцеві посадовці та чиновники «перемалювали» не лише на папері. За даними публічної кадастрової книги України, з 2006-го по 2012 рік саме на цій території у приватну власність було передано близько 60 земельних ділянок. Тож «за рахунок розширення приватної забудови» від згаданого заказника у межах Салівського лісництва «відкусили» 16 гектарів землі.

Для міста, яке опинилося «у полоні» двох гірничо-збагачувальних комбінатів (іще один планують угнідити неподалік), таке зменшення площі рекреаційної зони є особливо болючим. Дії тих, хто посприяв незаконному відчуженню ласого клаптя землі у заказнику, прокуратура кваліфікувала як зловживання службовим становищем, що спричинило тяжкі наслідки. За цим фактом вже відкрито кримінальне провадження. Досудове розслідування вестимуть співробітники Комсомольського міськвідділу міліції.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

Як назвати ранковий туман?

У прес-центрі Національної спілки журналістів України відкрито фотовиставку відомого журналіста, колишнього голови спілки та фотографа Миколи Шибика* (на знімку) *«Барви і Грані». Філософія авторської душі об'єднує майже п'ятдесят світлин, різноманітних за жанром.

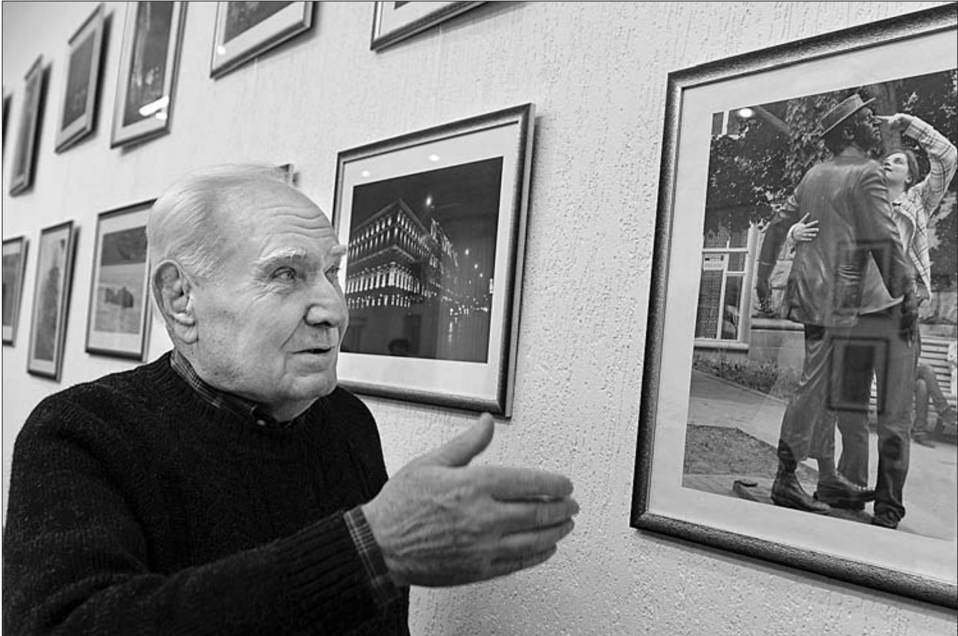
— Миколо Олександровичу, а чому немає назв фоторобіт? — запитую його.

— Я принципово не підписую свої фотографії, вважаю, що світлина повинна мати свою назву в змісті. Як можна назвати ранковий туман над Дніпром? Ще в студентські роки я взяв у руки звичайний ФЕД, але потім доля розлучила мене з фотоапаратом на шістдесят років. Десь у 2009 році, прогулюючись вулицями, я побачив дуже цікаву сценку і пошкодував, що зі мною немає камери. Виникла ідея зробити своєрідний фотопамфлет, де слово і фото взаємодоповнюють одне одного. Отоді й почалося моє друге фотожиття....

Це друга персональна виставка фотохудожника, присвячена 55-річчю НСЖУ і 85-літньому ювілею автора. На знімках — і яскраві барви осені, і вечірні вулиці у світлі неону, і незвичний ракурс історичної пам'ятки або панорама добре відомого пейзажу. Спостереження — це ключ до пізнання дійсності, глибокого бачення життя, його відчуття і осмислення. Автор — не фотокореспондент і не професійний фотохудожник, але відчуття кадру в його світлинах таке, що позаздрить будь-який профі.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

«Суддівські танці» навколо «Сумихімпрому»

Суддя Окружного адміністративного суду Києва Богдан Санін, який свого часу заборонив мітинги у центрі столиці під час Революції гідності, призупинив дію наказу Мін'юсту України про відсторонення від посади арбітражного керуючого ПАТ «Сумихімпром» Романа Марченка.

Наразі Міністерство юстиції України подало апеляційну скаргу на ухвалу «слуги» Феміди про забезпечення адміністративного позову. Як бачимо, закулісні ігри навколо хімічного флагмана за ініціативи відомих олігархів тривають. Чи не час державі і проти них закон застосувати?..

Вл. інф.

Рекомендували поширити досвід дубенчан

Виплачувати по тисячі гривень сім'ям учасників АТО до отримання ними відповідних посвідчень. Таку ініціативу депутата Рівненської обласної ради Руслана Сивого підтримали його колеги під час обговорення проекту обласного бюджету на 2015 рік. Вони рекомендували Рівненській ОДА поширити цю ініціативу на всю область і передбачити для цього кошти в обласному бюджеті.

— Досвід минулого року засвідчив, що чоловіків призивають до війська, відправляють до зони АТО, але процес видачі відповідних посвідчень затягується. У цей час сім'ї вояків не отримують ні допомоги, ні пільг від держави, — каже Руслан Сивий, який обіймає посаду голови Дубенської РДА. — Практика фінансової підтримки діє у нашому районі, торік таким родинам уже виплачували по тисячі гривень.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ЦИФРА

На 100 рублів підвищує з 20 січня ціну на інтернет-послуги найбільший у Севастополі провайдер «SevStar».

Однією з основних причин подорожчання у фірмі назвали збільшення підприємством «Севтелеком» орендної плати за користування кабельною каналізацією — майже у 37 разів.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Духовні пісні дарують надію

У Дніпропетровську з 23 по 25 січня відбудеться XXII Всеукраїнський фестиваль духовних пісень «Від Різдва до Різдва». Цього року його учасниками стануть 45 хорових колективів із Дніпропетровської області, Одеси, Мелітополя, Івано-Франківська, Полтави, Рівного та інших міст України. Планують приїхати співаки з Білорусі й Грузії. Усього очікують на майже тисячу учасників.

— Вважаємо, що рішення проводити фестиваль навіть в умовах воєнних дій правильне. Різдвяні пісні дають нашому народу надію на краще і мирне майбутнє, — розповіла заступник міського голови Дніпропетровська Ірина Зайцева.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Просять звільнити полоненого

Міський голова Славути Василь Сидор звернувся до голови Ради Федерації Росії Валентини Матвієнко з проханням допомогти звільнити з полону земляка, 19-річного військовослужбовця Сергія Тимощука. За неофіційною інформацією, він перебуває в одному зі слідчих ізоляторів Москви. Однак з Ради РФ надійшла відповідь, у якій повідомлялося, що ці питання не належать до її компетенції. Втім, лист все-таки направлено до Федеральної служби виконання покарань.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Україна у цьому році виробить на 73% більше цукру — Укрцукор

Поранений підліток поцікавився, скільки сплатити за операцію

У Вінницькій клінічній обласній лікарні імені Пирогова успішно прооперували учня одного з профтехучилищ міста Щастя на Луганщині Віктора Подкуйка.

Лікар-травматолог Євген Симоненко видалив з ноги хлопця осколки снаряду. Він розповів, що поранення отримав у місті Щастя, коли йшов на заняття і потрапив під обстріл. Тоді лікарі надали допомогу, але видалили не всі осколки. На Вінниччину Віктор прибув разом з 32-ма учнями ПТУ з міст Щастя та Золоте. Волонтери перевезли їх на прохання голови Луганської ОДА Геннадія Москаля. Всі вони продовжують навчання у місцевих профтехучилищах за тими спеціальностями, що опановували раніше. Більшість прибулих навчаються у Гніванському професійному ліцеї. Серед них і Віктор Подкуйко. Коли хлопець занедужав, його привезли в лікарню на обстеження. З'ясувалося: треба оперувати.

— Перше, що він запитав після операції, скільки грошей має заплатити лікарям, — **розповів кореспонденту «Голосу України» заступник директора департаменту освіти Вінницької облдержадміністрації Валерій Бачинський**. — І це при тому, що він, так само, як інші прибулі учні, — з малозабезпечених сімей. Звичайно, про жодні кошти не йшла мова. Для його лікування лікарня надала всі необхідні ліки і медпрепарати.

За словами Валерія Бачинського, всі учні з Луганщини навчаються за бюджетні кошти, вони забезпечені триразовим харчуванням, проживають у гуртожитку, за який також не сплачують.

Голова Вінницької облдержадміністрації Анатолій Олійник повідомив: Геннадій Москаль просить вивезти ще п'ятсот учнів шкіл. «Ми підтвердили попередню домовленість про переселення дітей», — сказав пан Олійник.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Нагороди Героїв вручили їхнім рідним

Двадцять сім загиблих в АТО міліціонерів Дніпропетровщини відзначили державними нагородами посмертно. Отримувати ордени «За мужність» III ступеня до облдержадміністрації приїхали матері, дружини й діти Героїв. Нагороди їм вручили начальник ГУ МВС України в області Віталій Глуховеря та представник керівництва ОДА Олексій Салкоч, **повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Фото ІА «Міст-Дніпро».

НАГОДУЙ СОЛДАТА!

Форшмак від одеситок

Майже тридцять господарок Одеси об'єдналися в «Кулінарну сотню». Головним своїм завданням вони вважають забезпечення домашньою їжею військовослужбовців, що перебувають на лікуванні в місцевому військовому госпіталі та виконують завдання в зоні АТО.

За словами ініціатора й керівника акції Далії Северин, у спеціалізованому раціоні будуть такі страви: домашній борщ, гороховий суп, перетерте сало із часником та зеленню. Крім цього, у пайку — багаті вітамінами мед, горіхи, курага й чорнослив.

Також жінки-активістки обіцяють готувати воїнам АТО фірмовий одеський форшмак.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Готують супи й каші

Волонтери «Сумської кулінарної сотні» відкрили цех з виробництва вакуумних борщів, супів та каш для військових у зоні АТО. У ньому дівчата сушать капусту, буряк, моркву, цибулю, часник, додають спеції й томатну пасту, усі це «приправляють» теплими побажаннями і відправляють на фронт.

Добровольці також готують сухі гречані супи, гарбузові каші, квашену капусту. Щоб нагодувати якомога більше солдатів, до роботи долучився колектив Сумського ПТУ-12. Утім робочих рук все одно не вистачає. Тож колектив «Сумської кулінарної сотні» запрошує небайдужих сумчан прийти їм на допомогу.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Передали військовим сухі борщі

У Черняхові пройшла благодійна акція «Передача смаколиків зі щедрого столу». У її рамках для військових із 95-ї Житомирської окремої аеромобільної бригади збирали продукти харчування і солодощі.

Мешканці райцентру приготували вдома сухі овочеві набори, з яких у польових умовах можна швидко зварити борщ чи суп. Символічним подарунком для бійців стануть і м'які іграшки — ведмедики, призначені для «ведмежої роти» 95-ї бригади.

ТОВ «Аленруд» передало землякам печиво, ТОВ «Даніко» — теплогенератор і чотири «буржуйки». Працівники Черняхівського кооперативного ринку зібрали військовим теплі речі.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Малий бізнес хоче бути почутим

У Запоріжжі відбулася акція протесту підприємців. Кілька десятків представників малого бізнесу спробували догукатися до міської влади.

Варто пояснити, що через конфлікт власників в обласному центрі не працюють шість велетенських супермаркетів. Проте на базарах міста покупців від того не побільшало. Приміром, стосовно промислової групи товарів — порожні вже якщо не цілі ринки, то ряди. Покупця немає, а мерзнути даремно продавці не хочуть. Причин такого стану справ — безліч, а найголовніша: у людей вистачає грошей хіба що на найнеобхідніше. Тож цьогорічні податкові новації, вважають дрібні підприємці, котрі пікетували міськраду, остаточно доб'ють їхній бізнес.

За словами голови Запорізького міського союзу підприємців «Ніка» Лідії Кривенко, «створюється враження, що лобіюють супермаркети, які й надалі працюватимуть. На акцію зібралися ті власники магазинів і кіосків, котрі просто не в змозі працювати далі. Бо, наприклад, є такі види товарів, на які потрібна ліцензія вартістю 40 тисяч гривень!».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

«Зелений прорив» орієнтується на школярів

Школи Тернополя безкоштовно отримають бюлетень «Зелений прорив», який щойно вийшов друком. На уроках біології, географії, факультативах вони будуть знайомитись з інформацією про екологічний стан міста, його природні ресурси, екологічно небезпечні підприємства, радіаційну безпеку тощо.

У бюлетені також вміщена програма охорони навколишнього середовища Тернополя на 2011—2015 роки, концепція комплексного озеленення міста, його екологічний паспорт, схема локальної екомережі.

Над «Зеленим проривом» працювали провідні спеціалісти управління житлово-комунального господарства, благоустрою та екології міськради, громадські організації, науковці. Вони переконані: бюлетень стане важливим елементом гуманізації шкільної освіти. Тернопільські школярі і раніше брали активну участь в екологічних акціях, експедиціях, розробці екостежок. Завдяки новій інформації вони зможуть систематизувати і розширити цю роботу. На думку міського голови Сергія Надала, Тернопіль став одним з перших міст в Україні, де розроблено фундаментальну методологічну основу для подальшого екологічного становлення.

Вл. інф.

Гривню купити і продати неможливо

Банківські установи Криму припиняють приймати до обміну гривню. Немає ані купівлі, ані продажу. Водночас Центробанк РФ жодних роз'яснень на це не дає. З 1 січня нинішнього року на півострові, відповідно до вимог російської влади, зачинено всі обмінні пункти, тож купити чи продати інвалюту можна тільки у відділеннях банків. А наприкінці грудня припинили свою дію згідно з санкціями платіжні системи Mastercard і Visa.

Михайло РУДЕНКО.
Сімферополь.

Фото автора.

МЕДИЦИНА

Немає чим робити щеплення немовлятам

Склалася вкрай критична ситуація із забезпеченням Закарпаття імунобіологічними препаратами для проведення обов'язкових профілактичних щеплень. **Про це заявила заступник начальника облуправління охорони здоров'я Тетяна Міцьо**. А це — епідемічна безпека населення цілого регіону!

Забезпечення імунобіологічними препаратами погіршується упродовж декількох років. У 2010—2011-х забезпечення становило 80—90 відсотків від потреби, у 2012-му — дві третини, позаторік ледве сягало половини, а у минулому році було всього 12,7 відсотка. Стільки доз імунобіологічних препаратів за державні кошти поставлено і на початок нинішнього року.

— У зв'язку з недостатніми та неритмічними поставками вакцинних препаратів з ДП «Укрвакцина», — продовжує Тетяна Міцьо, — заклади охорони здоров'я не мають можливості в запланованому обсязі здійснювати імунізацію дітей віком до року проти туберкульозу, дифтерії, кашлюку та правця. В усіх районах взагалі відсутня вакцина БЦЖ.

Василь НИТКА.
Ужгород.

Запаси ліків від сказу вичерпалися

У лікарнях Херсонщини закінчилися запаси імуноглобуліну. Цей препарат вводять паралельно з антирабічною вакциною пацієнтам, котрих покусали дикі чи бездоглядні тварини. Тільки минулого року і тільки в Херсоні по допомогу до медиків звернулися 883 жертви нападів чотирилапих (кожен четвертий — дитина). Тож «попит» на згадані ліки тільки зростає, але не задовольняється.

Заступник головного лікаря регіонального ДП «Лабораторний центр» Анатолій Коваль каже: потреба медзакладів краю становить 1,8—2 літри імуноглобуліну на рік, і раніше замовляли його коштом місцевих бюджетів. Виходячи з нинішньої ціни препарату — 40 грн. за міліграм, це близько 72—80 мільйонів гривень. Навіть за нинішньої фінансової скрути у міських та районних скарбничках такі гроші знайшли б. Але біда в тому, що імуноглобулін став дефіцитним: його виробництво в Україні припинилося, а постачання з Росії чи країн ЄС надто ускладнене.

Натомість, тварин, хворих на сказ, постійно продовжують виявляти і в обласному центрі, і в сільських районах Таврії, адже пероральну вакцину-приманку для диких тварин (потенційних носіїв збудника цієї інфекційної недуги) держава ще торік припинила закуповувати і розповсюджувати.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...пожежу на Южно-Українській АЕС ліквідували

Півгодини роботи в екстремальному режимі знадобилося миколаївським рятувальникам, щоб погасити велику пожежу на Південноукраїнській АЕС.

Чергова варта в складі трьох відділень терміново прибула на місце події після спрацьовування пожежної сигналізації на пропускному трансформаторі. **Як повідомили нашому кореспондентові в прес-службу ГУ ДСНС у Миколаївській області**, виникла пожежа охолоджувача усередині трансформатора. На його ліквідації було задіяно 16 одиниць техніки та 125 фахівців особового складу.

За результатами проведеної радіаційної розвідки фон на промисловому майданчику АЕС і за її межами не перевищує норми. На місці працює комісія зі встановлення причини пожежі.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Міністр фінансів США Джейкоб ЛЬЮ наступного тижня відвідає кілька країн Європи, у тому числі й Україну — про це *йдеться в повідомленні прес-служба Мінфіну США*

У паризькому регіоні Іль-де-Франс затримано дев'ятьох чоловіків та трьох жінок, підозрюваних у підтримці злочинців, які вчинили теракти 7—9 січня

Учать в школі, учать в школі, учать в школі...

ЖИТТЯ ПО-ЄВРОПЕЙСЬКОМУ

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК В № 6 ЗА 16 СІЧНЯ 2015 Р.

В університет? Та запросто

Вступних іспитів у виші Німеччини немає. Головне для абітурієнта — успішно скласти випускні іспити в школі або гімназії, після чого визначитися з університетом. Якщо вибір удалий, то вступ — справа техніки. Під час прийому на навчання престижних спеціальностей вирішальне значення має середній бал шкільного атестата абітурієнта. Прийом здійснюється відповідно до середньої оцінки в атестаті, а також з урахуванням деяких соціальних чинників.

Розподілом місць на престижні спеціальності в університетах займаються не виші, а спеціальне відомство. Крім середнього бала, враховують також соціальні й особисті причини, наприклад, інвалідність, сімейний стан тощо. Якщо на навчання в університеті претендентів більше, ніж місць, то приймають кращих. Інші записуються в чергу: після кількох семестрів очікування їм надають місце. Бажаючі вчитися в інститутах (Fachhochschule) подають документи прямо туди. Тут також відбувається відбір на основі атестатів.

Вищу освіту в Німеччині можна здобути: в університетах та інститутах (бакалавр і магістр, орієнтація на наукову та інноваційну діяльність); у вищих школах (зазвичай бакалавр, орієнтація на прикладні науки, такі як сільськогосподарські, менеджмент, комп'ютерні технології тощо); у професійних академіях, де готують фахівців у понад 120 галузях, наприклад, інженерів, дизайнерів, економістів, фахівців у суміжних галузях. Медична освіта в Німеччині затребувана як ніколи, що не дивно: лікарі отримують зарплату, що поступається лише топ-менеджерам компаній і авіапілотам.

І найвища ступінь німецької системи освіти — подальше... навчання. Сюди належить друга вища, одержання докторських ступенів, а також тисячі різних професійних курсів у народних школах.

Початок кар'єри — у 30

Заклик «навчайся все життя» досить точно відповідає девізу німецької освітньої системи. Адже щоб здобути вищу освіту, німцям потрібно провчитися 13 років у школі й гімназії, а потім ще 4 або 6 у виші. Тобто, в найкращому разі, почавши вчитися із шести років, до 23-х можна отримати диплом бакалавра, а до 25-ти — магістра. Це якщо не робити пауз у навчанні й добре встигати, що вдається далеко не всім. А реально німці з вищою освітою у 28—30 років тільки починають кар'єру. Та оскільки пенсійний вік у Німеччині підвищено до 67-ми, то в цьому немає нічого особливого. Працювати доведеться так довго, що й у 30 починати не гріх...

Скільки все це коштує

Хоча вища освіта у ФРН безплатна, але студентам все-таки доводиться доплачувати за навчання. В Німеччині, порівняно з іншими країнами, плата досить низька, але в деяких землях є збори за користування землею. 2010 року 5 із 16-ти земель почали стягувати плату за навчання в державних навчальних закладах. Крім державних університетів, у ФРН є й приватні, вартість навчання в яких висока, часом вона становить майже 35 тисяч євро. Але всі університети встановили обов'язковий семестровий соціальний внесок, який у середньому дорівнює 200—350 євро. Його мають сплатити всі студенти залежно від одержуваних послуг.

До них належать надання студентських гуртожитків, спортивного обладнання, робота підприємств громадського харчування. Студентських гуртожитків — досить комфортабельних — у Німеччині багато, а вартість проживання в невеликій кімнаті з найнеобхіднішими меблями становить майже 100 євро. Також існують адміністративні збори, а страхування цивільної відповідальності покриває й компенсує неумисні ушкодження третьої сторони.

Семестровий внесок — це й внесок у студентську організацію, членські внески в студентський союз. Студент отримує семестровий квиток, який надає змогу необмежено використовувати громадський транспорт у населеному пункті, де розташований виш. Залежно від міста вартість квитка може варіюватися від 25 до 150 євро.

Основні студентські витрати — проживання. Незважаючи на те, що в Німеччині один з найвищих рівнів життя, дотепер витрати громадян порівняно з країнами із середніми доходами. За статистикою, німці витрачають 30 відсотків своїх доходів на оренду житла. Студентові на проживання необхідно приблизно або трохи більш як 450 євро, що скромно, але достатньо для економічного існування. Таку суму він може заробити самотужки.

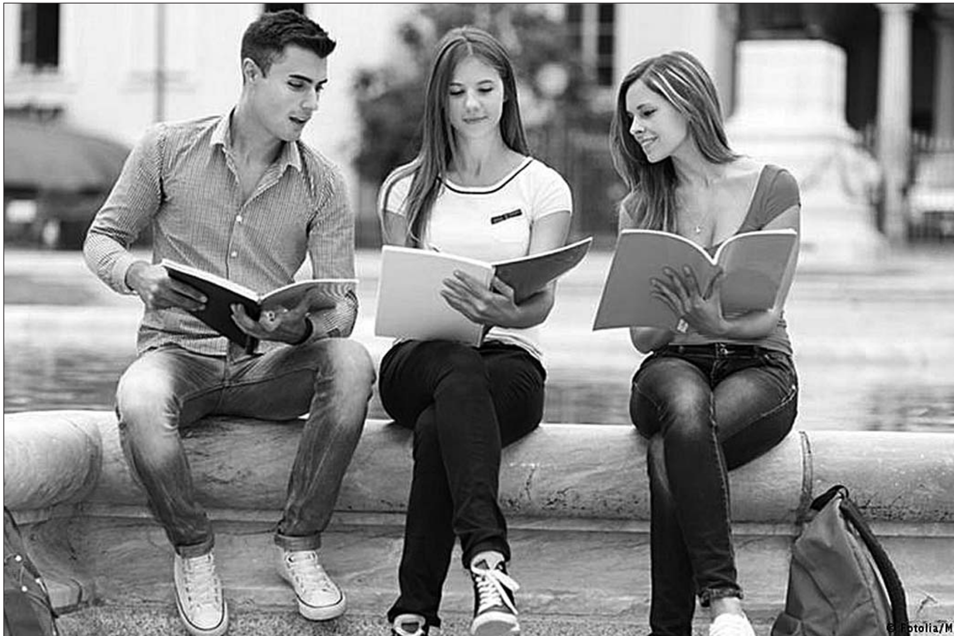
У Німеччині цілком буденне явище, що молодь намагається бути незалежною від батьків, насамперед — фінансово. Хоча студенти все-таки мають допомогу з домівки, адже у ФРН батьки всіх учнів до 25 років одержують так звані дитячі гроші — майже 200 євро. Але багато студентів у вільний від занять час працюють. За законодавством ФРН їм дозволяється це робити 90 повних днів, або 180 неповних під час навчання. Тому далеко не всі вони укладаються за часом з навчанням, закінчуючи його на рік два, а то й на три пізніше.

Студенти, з урахуванням доходів батьків і власних, також можуть узяти безвідсотковий кредит на навчання — BAfoG. Половину, але не більше 10 тисяч євро, від нього потрібно згодом повернути державі (від цього обов'язку звільнені випускники, в яких у перший рік після закінчення вишу народилася дитина).

Крім кредиту на навчання, в Німеччині є безліч стипендій, що призначаються різними фондами — німецького народу, партій, церков, урядів земель, відділів німецького уряду, а також невеликих регіональних організацій. Стипендії зазвичай розраховані на певну категорію студентів, наприклад, особливо обдарованих.

Організації економічної співпраці та розвитку за політику в галузі освіти. За її підрахунками, витрати Німеччини на освіту — нижче від середнього рівня. При цьому існує дисбаланс у фінансуванні навчальних закладів: витрати на початкову школу порівняно низькі, а у виші інвестуються великі кошти. За підрахунками експертів, Німеччина може надалі зазнати збитків, якщо не здійснить освітню реформу.

Уряд поки що не вживає заходів до усунення виявлених Організацією проблем.

Німецькі студенти готуються до занять.

Замість післямови

Я розпитувала про німецьку освіту і тутешніх колег, і батьків, у яких діти — школярі або студенти. Хтось задоволений системою освіти, хтось лає її на чім світ стоїть. До речі, питання добровільних внесків у шкільну касу, як і в нас, викликає масу обурень. Але платити однаково доводиться, адже навіть у такої держави, як Німеччина, грошей на все бракує.

Тим часом ФРН зазнає постійної критики з боку Але намагається реагувати на критику батьків, чиїм дітям відмовили у вступі до гімназії, чим практично зачинили двері до вищої освіти. Йдеться про реформування середньої школи, щоб кожен охочий міг прагнути отримати диплом. Але цим обурена інша частина населення, котра оплачує податками навчання в гімназії: мовляв, навіщо тягти «недорозвинених» в інститути — просто новий СРСР якийсь...

І насамкінець — давній майже ліричний спогад. Багато років тому я була запрошена в гості до однієї уже дуже літньої дами в райське містечко під Бонном. Вона, спадкоємиця батьківських мільйонів, розшукувала колишніх українських примусових працівників, які працювали на їхньому сімейному підприємстві під час війни. Для того щоб і покаятись, і сяку-таку допомогу їм надати. А я їй у цьому допомагала. Показала шановна фрау мені й свій «сад-город» — сучасну віллу, що потопає в зелені, вийшли також і до прилеглого просто-таки справжнього лісу. А тут — ну вже геть щось знайоме, хоча й призабуте: «Вулиця дзвіночків», «Перший клас під дубом», «Стежка до знань»...

Запитала у співрозмовниці, що це означає? Вона здивувалася: «Хіба не знаєте? Це ж лісова школа, організована за методом українського педагога Сухомлинського. Хоча й дорогувато обходиться батькам, але краще й ефективніше навчання ніхто не придумав». Ох, воістину немає Пророка...

Фото з сайту http//www.dw.de.

Смакота з гіркотою

Невміння працювати наші чиновники пояснюють «ситуацією»

СУМНИЙ РЕПОРТАЖ

У Берліні вчора розпочалося вселенське свято: «Зелений тиждень» — найбільша у світі щорічна виставка сільського господарства та продовольства. Цьогоріч їй виповнюється 80! Ділові люди чекають ярмарку, як нагоди встановити нові контакти, ініціювати проекти, започаткувати співробітництво. Мільйонні угоди укладаються теж тут. Коло охочих стати учасниками «Зеленого тижня» постійно збільшується.

Цього разу на ярмарок прибули 1600 учасників із 70 країн. Очікується майже півмільйона відвідувачів, які разом із фахівцями ознайомляться з новітніми технологіями у численних сферах цієї галузі. А також поласують їжею і напоями з усіх континентів. Не марно ж берлінський ярмарок називають найдовшою у світі милею смакоти!

На цій виставці важко повірити в прогнози експертів, що дедалі зростаючу кількість населення планети, котре сягне позначки дев'ять мільярдів уже 2050 року, проблематично буде прогодувати. Тим часом фахівці занепокоєно прораховують, хто спроможний це зробити? І серед інших називають Україну, а її пшеницю — «нафтою» майбутнього.

То чи зможе Україна нагодувати світ? Експерти ООН вбачають у нашому сільському господарстві рятівний круг, оскільки воно, за їхніми висновками, переживає піднесення: від 2010 до 2019 року за темпами зростання аграрного виробництва колишня «житниця Європи» поступатиметься лише Бразилії, а випереджатиме — Китай та Індію. У їхній доповіді Україні прогнозувався аграрний бум на рівні 29%.

Утім хто нині довіряє прогнозам? Але цей, з'ясовується, правдивий: усупереч неймовірним

Фото Валентини ПИСАНСЬКОЇ.

викликам і ситуаціям, торік єдиною галуззю в Україні, що успішно розвивалася, стало сільське господарство: 16% зростання!

Чому я так далеко зараз відійшла від берлінського ярмарку, адже саме там — місце показати товар лицем? Тому, що «Зелений тиждень» — це свято, котре могло б стати нашим, на жаль, не наше. У прес-службі ярмарку мені пояснили, що Україна не встигла... підготувати стенд, мовляв, ви й самі знаєте, яка у вас ситуація...

Мабуть, державним чиновникам свою бездіяльність у всіх галузях нині дуже легко пояснювати «ситуацією». Так, ситуація, але що ж нам тепер і не вмиватися? Співробітниця прес-служби вочевидь помітила мою засмученість: «Та, знаєте, є тут два українські стенди. Знайшлися ентузіасти, які самотужки, без допомоги держави їх зорганізували».

Знайшла ентузіастів. Один з них — пан Моше Сатановський, швидше всупереч, ніж завдяки, знайшов кілька українських підприємств, серед яких — «Пиво Чернігівське», «Хортиця», «Вовка-Морквинка», підприємства — «Весна» та вінницьке «Фітосвіт», з якими облаштував стенд зі зразками продукції, сподіваючись, що на них таки звернуть увагу відвідувачі ярмарку. І каже, що не зміг би цього зробити без підтримки німецької сторони, оскільки офіційний Київ не виявив до його потуг уваги. Та не ображається: «Цього року офіційного стенда немає, бо на його організацію не передбачені бюджетні кошти. Так, у нас проблеми, у нас війна, але ж Україна — жива, люди працюють. А сільське господарство — це не та галузь, де є початок і кінець. Землі потрібен час. Урожай не можна отримати за один рік. Наші аграрники готували землю впродовж багатьох років. І тепер, через складну ситуацію в країні, не дати людям одержати прибуток, зарплати? Це було б несправедливо».

Так само і ще один ентузіаст-організатор стенда — пан Валерій Михайлов. Власне, він облаштував українське містечко з ресторанами, корчмою та кнайпою, де можна посмакувати стравами різних областей України, послухати українську музику. Він пишається, що цей куточок відвідувачі ярмарку не оминають, бо українська їжа — дуже демократична. І до смаку німцям, які прибувають на виставку на велосипеді зі своїми незмінними рюкзаками за плечима. Досі він працював за підтримки держави, а нині довелося брати чималий кредит у банку.

На офіційному сайті ярмарку — повідомлення про те, що її почесним гостем є міністр аграрної політики та продовольства Олексій Павленко. Утім, біля стендів ентузіастів його годі чекати: він братиме участь в організованій німецькою стороною дискусії щодо модернізації аграрної галузі та впровадження європейських стандартів. Адже Угода про асоціацію з Європейським Союзом і зону вільної торгівлі передбачає для неї чимало преференцій. Тим часом над втіленням у життя цієї мети працюватимуть інші...

Сторінку підготувала наш кореспондент у Німеччині Валентина Писанська (vpysanska@gmx.de)

Бельгія у фокусі антитерору

Трагічні події із розстрілом редакції паризького видання «Charlie Hebdo» вкотре вказали на слабкі місця європейської безпеки. Євросоюз не має внутрішніх кордонів, відтак терористична загроза разом із агресивною експансивною політикою Росії стали спільними викликами для всіх європейців.

Уже в понеділок політику ЄС у боротьбі з тероризмом терміново обговорять на засіданні у Брюсселі міністри закордонних справ країн-членів. Після паризьких розстрілів актуальності цій загрозі додали події у Бельгії, де від вечора четверга посилено рівень терористичної загрози — три пункти за чотирибальною шкалою.

Напередодні у місті Верв'є, що у франкомовному регіоні Валлонія, на сході країни, під час спецоперації поліція застрелила двох підозрюваних у тероризмі. Ними виявилися бойовики-джихадисти, які повернулися із Сирії та готували напад на приміщення федеральної поліції Бельгії, що в центрі Брюсселя. З'ясувалося: теракт перебував на фінальній стадії підготовки і мав бути скоєний упродовж найближчих годин. Під час затримання екстремісти чинили опір, професійно відстрілюючись із автоматичної зброї. За результатами антитерористичної операції, поліція вилучила чотири автомати Калашникова, вибухівку та холодну зброю.

Правоохоронці блокують вулицю, де проходить спецоперація.

У п'ятницю зранку режим антитерористичної операції було введено у Брюсселі та декількох населених пунктах навколо бельгійської столиці, де проживає багато мігрантів арабського походження. Правоохоронці блокують представників радикально налаштованих ісламістів, які об'єдналися в організовану мережу, що може нести терористичну загрозу.

За інформацією федеральної прокуратури, унаслідок антитерористичних дій затримано 13 підозрюваних. Ще двох бельгійців заарештовано у Франції. Офіційний Брюссель вимагатиме їхньої екстрадиції. У зв'язку із терористичною загрозою на екстрене засідання зібрався у п'ятницю уряд країни.

Через загрозу безпеці було скасовано заняття у єврейських школах. Додаткові заходи безпеки також запроваджені в приміщеннях керівних інституцій ЄС і штаб-квартирі НАТО у Брюсселі.

Андрій ЛАВРЕНЮК,
власний кореспондент Укрінформу в Брюсселі, спеціально для «Голосу України».
Фото Xinhua/Укрінформ.

У Вірменії вже палять прапори РФ

СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо, що заворушення почалися після того, як російський солдат Валерій Пермяков розстріляв вірменську сім'ю із шести осіб (дитина, котра вижила, перебуває у лікарні). І незважаючи на те, що Пермякова затримано, російська сторона, посилаючись на конституцію, й досі не передала його вірменським правоохоронним органам.

Цікаво, учора раптом з'явилася несподівана інформація, що Пермяков скоїв ще одне вбивство... на території 102-ї військової бази. Мовляв, із цієї причини він і дезертирував. Звідки узявся ще один труп і чому російські військові так довго приховували «ще одне вбивство» — питання без відповідей. Однак, завдяки «новим обставинам» російська сторона одержує ще один аргумент на користь непередачі Пермякова Вірменії.

А в самій РФ про трагічні події в Гюмрі взагалі мовчать. Ось що написав у своєму блозі у ФБ опозиціонер Борис Нємцов: «Трагедія у вірменському Гюмрі, де солдат 102-ї російської бази ППО Пермяков убив сім'ю із 6 людей, включаючи 2-річну дитину, замовчується путінським агітпропом (у першу чергу ТБ). Крім «Дождя», ніхто з телеканалів кошмарні події в Гюмрі серйозно не висвітлює. Тим часом протестувальники вимагають видати вбивцю вірменським владі й судити його у Вірменії. І це правильно. Врешті-решт вірмени вимагатимуть вивести 102-гу базу з території Вірменії. Шойгу цього добивається?»

Однак помиляються ті, хто вважає, що протести у Вірменії можуть закінчитися Майданом. Ідеться швидше про те, що тріщина у вірмено-російських відносинах, яка виникла, коли стало відомо, що Росія активно продає Азербайджану свою зброю, від якої ж і захищають Вірменію, стала перетворюватися на розкол.

Можна сказати, що на побутовому рівні нейтральне ставлення до російської військової присутності змінилося на негативне. Однак вірменське суспільство розуміє, що країна, маючи серйозні територіальні конфлікти з Азербайджаном та історичний сумний досвід, потребує захисту потужного союзника. Інша справа, поки не ясно, чи розуміють у Єревані, що іноді військовий союзник, який дає обіцянку виступати гарантом безпеки й розміщуючи для цього свої військові бази на чужій території, стає найголовнішим агресором. І щоб переконатися в цьому, достатньо повернути голову на захід.

І ще про одну жертву. Дитину, яку Пермяков вирішив заколоти багнет-ножем, бо АК дав осічку. Незважаючи на стабільно тяжкий стан, з'явилася надія на її видужання. «Дитину вдалося вивести з багатофакторної органної недостатності, тобто усунути серцево-судинну й нирково-печінкову недостатність, лабораторні показники покращилися», — повідомляється на сайті міністерства охорони здоров'я країни.

Наталя ОНІЩУК.

У Німеччині маршова активність: одні — за терпимість, інші — проти ісламізації

Європа все ще не може до кінця оговтатись від терактів у Франції. Після трагічних подій у Парижі Німеччиною прокотилася хвиля масових маршів. Причому на вулиці міст вийшли не тільки із закликами до миру та терпимості. Багатотисячна демонстрація прихильників руху «Пегіда», що виступає проти ісламізації Європи, відбулася у понеділок у Дрездені.

Учасники ходи, **за словами журналістів «Євроньюз»,** расистами себе не вважають, однак вимагають від влади більш жорсткого контролю над припливом біженців до країни. **Як відзначають тамтешні ЗМІ,** до маршів проти ісламізації Німеччини, джихадистських рухів у Європі та іммігрантів, які відмовляються інтегруватися і живуть за законами власної релігії, щоразу приєднується дедалі більше людей.

Утім, противники антиісламського руху у Німеччині також почали мобілізувати зусилля, влаштовуючи мало не щодня у різних містах країни свої акції протесту. Активними учасниками виступів проти расизму є і можновладці. Так німецький канцлер Ангела Меркель також приєдналася до маршу терпимості в Берліні, організованому мусульманською громадою. Німецькі політики та релігійні діячі пройшли з кількома тисячами інших учасників заходу до посольства Франції, яка нещодавно пережила атаку екстремістів. Канцлер обіцяла зробити все можливе у боротьбі з дискримінацією на релігійному підґрунті. До миру закликав і президент Німеччини Йоахім Гаук.

ПЛАНЕТА

«Левіафан» Путіна

Найпопулярніший неполітичний «порядок денний» Росії сьогодні — це фільм Андрія Звягінцева «Левіафан». Його дивляться всі — й противники, й затяті шанувальники Володимира Путіна. Стрічки ще немає в прокаті, але є Інтернет, тому всі бажаючі вже давно її подивилися.

Уже сьогодні «Левіафан» одержав величезну кількість міжнародних нагород, з яких найпрестижніші — «Золотий глобус» і приз за кращий сценарій на Каннському фестивалі. Ще «Левіафан» поїде до Америки здобувати для Росії «Оскар». «Левіафан» — це таке собі біблійне чудовисько, а англійський філософ Томас Гоббс назвав тоталітарну державу цим іменем. Для Звягінцева «Левіафан» — це образ сучасної російської держави.

Добре відомо, що талановитий художник розповідає про свій час значно точніше й глибше за десятки найрозумніших філософів, економістів і соціологів. Андрій Звягінцев — геніальний майстер. Цікаво, що продюсером фільму є наш Олександр Роднянський.

Фільм «Левіафан» важко переповісти, хоча в ньому є сюжет, герої, події, інтрига й навіть секс із убивствами та бійками. Автор цих рядків дивився фільм «Левіафан» дуже довго, напевно, три дні. Але не через естетичну насолоду, а тому, що більше 10—15 хвилин його дивитися важко. Фільм травмує психіку, свідомість.

Звягінцев своєю роботою забив осиковий кіл у «суверенну демократію», вертикаль влади, «духовні скрепи», «розквіт віри», «російську весну» і модернізацію країни Володимира Путіна. Цей фільм є траурним гімном його 15-річного безроздільного правління. Робота Звягінцева — це виворіт путінської політичної системи. Із всевладдям бюрократії, братками, алкоголізмом, цинічністю церкви, бідністю і пороками російської держави. По суті фільм про те, що громадяни Росії — це сміття чекістського братерства.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Перед виборами політиків почали залякувати

У четвер в Афінах в офісі грецького політика-консерватора Андониса Георгіадіса із правлячої партії «Нова демократія» вибухнула саморобна бомба. Як повідомили грецькі ЗМІ, під час вибуху ніхто не постраждав, а приміщенню завдано незначних ушкоджень. Тому поліція висунула версію, що це було залякування політика та інших активістів «Нової демократії» перед достроковими парламентськими виборами. Їх призначено в Греції на 25 січня. Політологи передвіщають, що перемогу на них одержить нині опозиційна коаліція лівورадикальних сил СІРІЗА, очолювана Алексисом Ципрасом.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Тур Хейєрдал: «За хмарами завжди сонце. Ніколи не варто забувати про це»

Коли у повоєнній Європі вийшла друком книга «Експедиція «Кон-Тікі» — світ ніби прокинувся після летаргійного сну. Це було диво. Здавалося, що книга цілком недоречна. Але знекровлений світ, який піднімався з руїн та оплакував загиблих, раптом захопився книжкою про мандри шістьох божевільних, які на плоту з бальсового дерева вирішили підкорити Тихий океан.

Її розкупили протягом 15 днів. У неймовірно короткий час переклали 66 мовами світу (нині — більш як 70). Документальний фільм, знятий під час експедиції, 1951 року отримав «Оскар». Чим пояснювався такий успіх? Подорож на «Кон-Тікі» довела: людина може все! Якщо вона здатна підкорити на плоту океан, то впорається і з меншими труднощами. Іншими словами, ця книга дала людям надію і віру у власні сили!

А цього тижня у Києві також сталася подія, яка, на перший погляд, є ніби й не на часі, бо ж війна... У книгарні «Є» відбулася презентація книги «Феєрія пригод Тура Хейєрдала» авторства Юлії Косинської та Олега Крука. Вона народилася з інтерв'ю, яке авторам-журналістам пощастило взяти незадовго до смерті легендарного норвежця. Читається на одному диханні. Захоплює так само, як неймовірне життя дослідника. І знову, як десятки років тому, дає надію: людина здатна на все. Але найважче перемогти себе, а не океани. А океани... Тур Хейєрдал казав, що океани не роз'єднують континенти, а навпаки — об'єднують їх.

До слова, приваблює і художнє оформлення та якісна поліграфія. Книга побачила світ завдяки видавничому дому «Мандри». Тож на вигляд вона як путівник не тільки життям Тура Хейєрдала, а й тими неймовірними світами, в яких побували його експедиції.

«Мабуть, найголовніше, чого я навчився під час своїх численних подорожей, — бути оптимістом. За хмарами завжди сонце. Ніколи не варто забувати про це, — сказав на прощання авторам (і нам усім, бо на початку книги вміщено написане його рукою вітання всім українцям) Тур Хейєрдал. — І доки є хоча б маленька іскорка життя, не можна втрачати надію на велике полум'я. Адже немає нічого такого поганого, що в результаті не перетворилося б на добре».

Наталя ФІЛІПЧУК.

Під час наради щодо проблем розвитку кінематографа віце–прем'єр–міністр — міністр культури В'ячеслав Кириленко заявив, що кіно мусить враховувати виклики, породжені інформаційною війною проти України, і стати інструментом захисту національної безпеки

Верховна Рада прийняла постанову про відзначення 200–ліття від дня народження Михайла ВЕРБИЦЬКОГО, автора Національного гімну України

Євроремонт традицій

НА ЗДОБУТТЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ

Чи міг би хтось ще нещодавно подумати, що бодай частина наших олігархів отримають мандати довіри від народу й самого Майдану? До нової книжки Станіслава Бондаренка* (на знімку) *«Майдани і магнати» («Український пріоритет», Київ, 2014) увійшли три поеми-кліпи. Дві з них відомі не лише вітчизняним читачам. Це перекладена п'ятьма мовами «Нічна розмова з Європою» (2011), яку видали і в Парижі й назвали «передчуттям Євромайдану», та «Пікнік із мільярдером» (2012) — перша спроба проникнення в лабіринти життя й психології олігархів. А в третій, історично-детективній поемі-кліпі «Майдани і магнати, або Магія магми», яка завершує триптих, герої діють в інших обставинах, де навіть рідні брати стають ворогами, а вчорашні вороги — соратниками.

У цій книжці впадає в око її формальна оригінальність, ні-на-що-несхожість. Пригадуються найсміливіші штукарства раннього Павла Тичини й пізнього Івана Драча. Це та шалена й доволі майстерна унікальність, гра словом і звуком, від яких український читач за останні роки дещо відвик.

Станіслав Бондаренко майстерно «мертвопетлює» римами й химерними звукосполуками. Словесні сатиричні новотвори, які щедро використовує автор, ніби й незвичні, а проте цілком зрозумілі будь-кому: «брехіонали», «Ліліпутін», «жлобалізація», «білбординці» та ін. Пише він вигадливо, винахідливо й атракційно — так, як зазвичай вдається хіба що у юності, від надлишку сил, — хоча С. Бондаренко є активним учасником літпроцесу протягом останніх, мабуть, 25 років. Вправно поєднує протилежні, здавалося б, речі: лірику та сатиру, сарказм і молитву. Й словесні кунштюки не виглядають у нього штучними чи сконструйованими, навпаки: дивують природністю, навіть коли вони вкрай гострі та парадоксальні.

Нині у нас бум патріотичної поезії — запальної, розкуйовдженої, — та, на жаль, не завжди художньо майстерної. Найчастіше це верлібри, вільні вірші — поетам ніколи римувати, бо треба подолати ворога (хоча б «мечем слова»). «Майдани і магнати» — теж демонстрація патріотизму. Хоча б тому, що ця книжка глорифікує обидва українські Майдани, активних громадян, бійців і творців майданного ентузіазму. У книжці три поеми, одна з яких присвячена нашому європоцентризму, а дві інші — Майдану і його учасникам.

Станіслав Бондаренко — автор гострого громадянського темпераменту, на межі з публіцистикою — недаремно ж книжку висунуто на Шевченківську премію Національною спілкою письменників. Автор рішуче руйнує усталені поетичні умовності і розмірковує про те, про що поети зазвичай не говорять: про бізнес-плани, бюрократію, олігархів та ін. Причому пише з позицій переконаного українцентриста.

Той жанр, що ми звикли називати традиційною поемою, мабуть, сьогодні вже не спрацював би. Станіслав Бондаренко пропонує дещо удосконалений його варіант: поему-кліп. Тобто використовує, сказати б, принципи шоу-бізнесу. У підсумку виходить своєрідний «парад атракціонів» — твір, що не дає розслабитися, змушує стежити за героями і їхнім соціальним оточенням. Цим автор здивував навіть досвідченого у словесних хащах академіка-літературознавця Миколу Жулинського, який у передмові до книжки пише: «Автор відкрив новий тип рефлекторно-філософської лірики, базованої на експресивній суб'єктно-образній стратегії».

Безумовно, за формою Станіслав Бондаренко — неабиякий новатор. Його розмірковування про «денну злобу», втілені у вигадливих поетично-есеїстичних конструкціях, дещо нагадують барикаду на Майдані, збудовану за допомогою дуже різних інгредієнтів. Схожа книжка й на ту імпровізовану «ялинку», яка стояла на Євромайдані: яскраво, гостро, незвично, публіцистично. Вірші переходять у SMS, далі — у есеїстичну прозу.

Експеримент у літературі — річ цікава, та не завжди результативна. Нові жанри, які сміливий автор, бува, вигадує на догоду своїй фантазії, іноді нагадують витвори генної інженерії. Однак Станіслав Бондаренко — доволі вправний «інженер». Зміст його поем цілком традиційний. І навіть консервативний, бо його герої базуються на споконвічних цінностях любові, вірності, людської взаємодопомоги. І це таки справді герої — не просто персонажі, а люди, спроможні на сильний вчинок, на подвиг.

При тому автор уникає надмірного пафосу, а найскладнішу ситуацію описує через особистісні відчуття. Так, на Майдані-2013, коло палаючих автомобільних шин, ліричний герой раптом згадує, як його батько зі старих шин вирізав... поїлку для курчат. І на тлі яскравих портретів студентів і представників середнього класу, «майданівців», Героїв Небесної Сотні автор піднімається навіть до проповідництва, до націонал-демократичного месіанства: він поетично переконує, що Київ як «Новий Ієрусалим» спроможеться дати Європі нові сенси й смисли.

Ігор КРУЧИК,
член НСПУ.

КАЛЕНДАР

На Полтавщині — рік Василя Симоненка

Стартував він 8 січня у селі Біївці Лубенського району, де 80 років тому народився видатний поет. Попри 15-градусний мороз, тут зібралися його земляки та численні гості з Полтави, Лубен, інших міст і сіл України. Урочистою ходою вони пройшли до материнської хати Василя Симоненка, поклали квіти до меморіальної дошки. На подвір'ї відбувся мітинг пам'яті поета.

Керівники області й району, односельці, представники творчої інтелігенції та громадськості говорили про особливу актуальність поетичних рядків саме сьогодні. В часи, коли Батьківщину, яку, за Симоненком, як і матір, не можна вибирати, доводиться захищати зі зброєю в руках. На рік молодша за нього біївчанка Марія Заєць згадувала Василя як дуже простого та щирого хлопця, котрий з ровесниками і по колоски на колгоспні поля ходив, і тікав з ними разом від об'їждчиків та пізнав усі «принади» голодного повоєнного дитинства. Після мітингу його учасники вклонилися пам'ятнику поета в центрі села.

Квіти від шанувальників творчості «витязя молодої української поезії» поклали також до меморіальної дошки, встановленої на фасаді Тарандинцівської загальноосвітньої школи. Щодня пішки долаючи 9-кілометровий шлях із Біївців, Василь Симоненко закінчив цю школу із золотою медаллю. У розширеному до ювілею знаменитого випускника шкільному музеї, де тепер 4 кімнати, лунали спогади, декламували вірші земляка та присвячені йому поезії. Тут також вручили відзнаки цьогорічним лауреатам районної літературно-мистецької премії імені Василя Симоненка.

Завершальним акордом ювілейного дня на його малій батьківщині став літературно-мистецький вечір під девізом «Я для тебе горів, Український народе!» в Лубнах. У переповненій залі районного Будинку культури професійні та самодіяльні артисти, школярі виконували пісні на слова поета, інсценізували його твори, презентували нові твори місцевих авторів із присвятою автору «Лебедів материнства». Було відзначено також тих земляків, які доклали найбільших зусиль для збереження пам'яті про поета ще в ті часи, коли його творчість вважалася «націоналістичною».

Наступного дня свято продовжили у Полтаві. В обласній науковій бібліотеці ім. І. Котляревського відбувся літературно-мистецький вечір «Білий лебідь у зимнім небі». А лубенські свободівці провели футбольний турнір у пам'ять про земляка. Заходи з нагоди його 80-річчя триватимуть цілий рік. Адже обласна рада оголосила 2015-й Роком українського поета Василя Симоненка на Полтавщині.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.

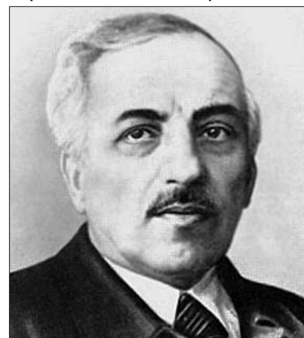
Інтер'єр сільського помешкання, в якому зростав майбутній поет.

Фото автора.

Композитор–філософ

до 120–ліття з дня народження Бориса Лятошинського (1895—1968)

Серед визначних діячів української культури, які в незалежній Україні здобувають щораз більшого визнання, почесне місце належить Борисові Лятошинському* (на знімку) *— композиторові, диригентові, педагогові, який у своїй творчості вміло поєднав класичний і модерний стилі української музики. Його ставлять в один ряд з такими композиторами-філософами, як Густав Малер і Дмитро Шостакович.

Композитор народився в січні 1895 року в Житомирі, в інтелігентній сім'ї. Початкову освіту здобув у місцевій гімназії, а також паралельно вчився грати на фортепіано й скрипці, писав свої перші твори. Подальшу освіту здобував у Київському університеті (юридичний факультет), Київській консерваторії (у класі Р. Глієра), після закінчення якої залишився там викладати музично-теоретичні дисципліни. У цей період пише багато нових музичних творів, зокрема Симфонію №1, струнний квартет №1, дві сонати, цикл фортепіанних п'єс «Відображення», а також романси на слова Гейне, Метерлінка, Буніна, Шеллі та інших. У 34 роки завершує роботу над оперою «Золотий обруч» (за повістю І. Франка «Захар Беркут»).

У 1941—1944-х Лятошинський перебував в евакуації в Саратові, де займався викладацькою роботою і композиторською діяльністю (в ці роки пише «Український квінтет», прелюдії для фортепіано, романси, займається обробкою українських народних пісень). Наприкінці війни композитор повертається в Україну, продовжує викладати у Київській консерваторії. У цей період він пише низку нових творів, а саме: симфонічні поеми «На берегах Вісли» і «Гражина», Симфонію №3, фортепіанний концерт, хори на слова Т. Шевченка «За байраком байрак», «Тече вода в синє море», «Ліричну поему» та багато інших. Творчість Лятошинського не вкладалася в рамки офіційного соцреалізму, через те в 1930-х — 1950-х роках його музику неодноразово називали «антинародним формалістичним мотлохом», а окремі твори десятиліттями не допускали до виконання.

За своє життя композитор виховав велику плеяду талановитих музикантів: Євген Станкович, Леонід Грабовський, Леся Дичко, Валентин Сильвестров, Іван Карабиць, Ігор Шамо та багато інших, які продовжили справу маестро.

Олексій МИРОВСЬКИЙ.

Мобілізаційне законодавство «заточується» не тільки під теперішній момент, а й на перспективу

Навряд чи є сумніви в необхідності нової хвилі мобілізації. Хлопців, які були мобілізовані торік, треба замінювати на «передовій». Питання лише в тому, чи пройде нинішня мобілізація гладесенько-рівнесенько, чи повториться минулорічне шоу? — так прокоментував затвердження Верховною Радою указу Президента про часткову мобілізацію у 2015 році народний депутат від «Народного фронту», координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук. В інтерв'ю «Голосу України» експерт, зокрема, сказав:

У військових комісаріатах Харкова проходить приписна кампанія юнаків 1998 року народження.

— Те мобілізаційне законодавство, яке нині вибудовується, «заточується» не тільки під теперішній момент, а й на перспективу. Щоб мати мобресурс. Тому, зокрема, і розширено вікову категорію потенційного контингенту.

Сьогодні велика проблема із призовниками. Я маю на увазі їхній стан здоров'я і морально-психологічний стан. На жаль, не так багато громадян, які можуть нести службу.

— То призиватимуть на строкову службу як і раніше з 18 років? Принаймні поки що змін в офіційних документах не було.

— РНБО рекомендувала збільшити вік призовників з 20 до 27 років. На профільному комітеті Верховної Ради розглянуть це питання, і таке нестикування усунуть...

— Чому в контексті часткової мобілізації на 2015 рік різні структури апелюють різними цифрами — від 200 до 50 тисяч?

— До указу Президента про часткову мобілізацію є рознарядка щодо кількості призовного контингенту. Але вона грифована. Тобто поки що ця інформація секретна.

— Які основні помилки мобкампанії минулого року, і чи будуть вони враховані зараз?

— Торік, по суті, не було можливості нормально комплектувати ні нові підрозділи (я маю на увазі бригади територіальної оборони, які їздили на автобусах), ні техніки не було, належної для розгортання бригад за штатом воєнного часу. На папері в нас було повно техніки й озброєнь, але на ділі все це добро виявилося розкраденим, розукомплектованим і непридатним.

З минулої весни ситуація виправляється: крім нових зразків, наголос робиться на відновлення і модернізацію того, що є в наявності. Й нині мобілізовані військовозобов'язані можуть бути впевнені в більш-менш нормальному забезпеченні технікою та озброєнням. Торік такого не було. Це всі чудово знають.

У МО є зазор у часі з кінця січня до середини березня, щоб організувати курс підготовки і бойове злагодження підрозділів, укомплектованих мобілізованими. Тобто в ролі непідготовленого «гарматного м'яса» вони на передову не підуть. Головне — організувати цю саму підготовку не на папері, а на ділі, і — дуже важливий момент — з використанням досвіду АТО. З цього приводу в Комітеті Верховної Ради з питань нацбезпеки і оборони є запитання до керівництва Генштабу, сподіваюся, найближчим часом ми одержимо відповіді — інакше нам доведеться сваритися з Генштабом.

Ще одна велика проблема — стан військкоматів. Розвалювати систему військкоматів почали ще до Януковича, коли заговорили про професійну контрактну армію і про НАТО. Мовляв, нам потрібні вербувальні пункти і т. д. У підсумку, нині з'ясувалося, що те, що залишилося від військових комісаріатів, просто не здатне було до проведення мобілізаційних заходів. Наразі ситуація змінюється на краще. Щоправда, є один спірний момент. Пропозиція Президента укомплектовувати військкомати тими, хто повернувся із зони АТО, залишається благим побажанням. Парламенту треба приймати якісь рішення, тиснути на виконавчу владу, щоб реалізувати ці наміри.

— Ставка сьогодні робиться на професіоналів, контрактників, людей, які мають бойовий досвід?

— Звичайно. І для цього створюються певні умови, прописується соціальний захист. Так, тепер контракт можна укладати на рік, а не на три і п'ять, як раніше. До того ж більше року за тими, хто його підписав, зберігається робоче місце і т. д. Невдовзі із зони АТО демобілізуються ті, хто там перебуває з весни минулого року. Це бійці з безцінним досвідом. Вони будуть соціально мотивовані для продовження служби за контрактом.

— У забезпеченні армії є зміни на краще?

— Авжеж. Із призначенням волонтерів на посади керівників департаментів забезпечення в МО ситуація нормалізується. Так, спочатку вони були далекі від військової справи, але при цьому ці люди чудові менеджери, логісти, постачальники. Ті пропозиції, які вони подали для зміни законодавства у сфері держзакупівель, тендерів тощо, однозначно будуть враховані й підуть на користь спільної справи.

— Чи спроможне здійснити все задумане і прийняте на законодавчому рівні нинішнє військове керівництво?

— Досить провокаційне запитання, скажемо так. Для того щоб зрозуміти, які ланки в ланцюзі військового керівництва не працюють, необхідно робити серйозні висновки із трагічних помилок антитерористичної операції. Таких, як Іловайська трагедія. Якщо буде проведено грамотне розслідування й розставлено всі крапки над «і», то буде виявлено слабкі ланки. Зрозуміємо, що призводить до таких помилок, провалів і трагедій.

— І тоді може бути проведена ротація у верхівці військового керівництва?

— Безумовно. Але на це потрібна політична воля. Поки що. На жаль, генерали не несуть ніякої відповідальності. Уже почали саджати рядових, смикати середню ланку. А генералітет залишається священною коровою, яку ніхто не чіпає.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

СПОРТ

Потренуються і в турнірі зіграють

Футбол. Молодіжна збірна України (U-21) проведе селекційний збір у Туреччині, який триватиме з 17 січня по 1 лютого. Протягом цього періоду підопічні Сергія Ковальця проведуть шість матчів: три гри в рамках турніру Enda Cup проти однолітків з Узбекистану, Албанії та Ірану, а також ще три контрольних.

Сьогодні колектив збереться в Києві, а завтра вирушать у дорогу. Відзначимо, що в списку викликаних відсутні футболісти 1995 року (U-20) народження, які готуються до чемпіонату світу (пройде в травні в Новій Зеландії), а також ті, хто поїхав на збори з першими командами своїх клубів.

Найбільше представництво у команді Ковальця мають три провідні українські колективи — «Динамо», «Шахтар» та «Дніпро», котрі делегували до збірної по п'ять виконавців.

Воротарі: Георгій Бущан («Динамо-2», Київ), Євген Гриценко («Шахтар», Донецьк), Тимофій Шеремета («Металург», Запоріжжя); **оборонці** — Ігор Дуць, Михайло Шишка (обидва — «Шахтар»), Валерій Болденков, Олександр Азацький («Динамо-2»), Олександр Сваток, Олександр Мігунов (обидва — «Дніпро», Дніпропетровськ), Дмитро Фатєєв («Зірка», Кіровоград), Артем Філімонов («Чорноморець», Одеса); **півоборонці** — Артем Фаворов («Оболонь-Бровар», Київ), Сергій Горбунов («Дніпро»), Юрій Глущук («Шахтар-3», Донецьк), Олександр Андрієвський («Металіст», Харків), Іван Гребенюк («Суми»), Олег Данченко («Чорноморець»), Дмитро Заденецький («Волинь», Луцьк), Святослав Козловський («Дніпро»); **нападники** — Андрій Блізніченко («Дніпро»), Віталій Гемега, Олексій Хобленко («Динамо-2»), Денис Безбородько («Шахтар»), Володимир Барилко («Металіст»).

УЄФА розслідує «договорняк»?

Спілка європейських футбольних організацій (УЄФА) почне розслідування по матчу третього кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів між бухарестським «Динамо» і римським «Лаціо», який відбувся 2007 року. Тоді перший поєдинок у Римі завершився з рахунком 1:1, а зустріч у відповідь «Лаціо» виграв з рахунком 3:1.

Нещодавно румунське видання ProSport опублікувало інтерв'ю з одним із акціонерів «Динамо», який зізнався, що клуби домовилися про результат перед матчем. Гроші румунський клуб отримав від «Лаціо» в рахунок сплати за трансфер оборонця Стефана Раду.

«Реал» вибили з національного турніру

У захопливому мадридському «дербі» чинний чемпіон Іспанії «Атлетико» взяв гору над королівським клубом.

Кубок Іспанії. 1/8 фіналу. **«Реал» (Мадрид) — «Атлетико» (Мадрид). 2:2. Голи:** Торрес, 1, Рамос, 20, Торрес, 46, Роналду, 54. **Перший матч — 0:2.**

«Реал»: Навас, Рамос, Карвагаль, Пепе (Варан, 59), Марсело, Іско, Гамес (Гесе, 72), Бейл, Кроос, Бензема, Роналду. **Тренер** — Карло Анчелотті.

«Атлетико»: Облак, Гуанфран, Міранда, Годін, Сікейра, Коке, Суарес, Гарсія (Гіменес, 81), Тіагу, Грізманн (Габі, 73), Торрес (Туран, 58). **Тренер** — Дієго Сімеоне.

Це був, можна сказати, частковий реванш «Атлетико» за поразку у фіналі Ліги чемпіонів-2014. Нагадаємо, тоді в Лісабоні «Реал» переміг — 4:1. Але «матрасники» стали чемпіонами Іспанії.

ОГОЛОШЕННЯ

Я, Добринецька Владислава Станіславівна, володію часткою статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговельне підприємство "Центр" (Ідентифікаційний код юридичної особи - 30214765) в розмірі 60 (шістдесят відсотків).

З метою недопущення порушення моїх корпоративних прав в управлінні справами Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговельне підприємство "Центр" та своєчасного інформування уповноважених органів державної влади повідомляю, що я не укладала та не планую укладати правочини, в тому числі договори дарування, купівлі - продажу, застави та ін., що спрямовані на відчуження моєї частки або її частини в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговельне підприємство "Центр" на користь третіх осіб та відступлення моєї частки, чи її частини в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговельне підприємство "Центр" на користь інших учасників Товариства.

Участі в загальних зборах учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговельне підприємство "Центр" де приймалось, або планується прийматися рішення про відчуження майна, чи його частини на користь третіх осіб (нежилих приміщень загальною площею 801,3 м. кв., в літ А, блок № 2 за адресою: місто Київ, проспект Героїв Сталінграду, 16 В.), що належить на праві власності Товариству з обмеженою відповідальністю "Торговельне підприємство "Центр", я не приймала та згоду на такі рішення не надавала.

Участі в загальних зборах учасників з метою збільшення розміру статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговельне підприємство "Центр", я не приймала та не планую приймати, згоду на збільшення розміру статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговельне підприємство "Центр" я не надавала та не планую надавати.

Товариство з обмеженою відповідальністю "ТОМАКІВСЬКИЙ "РАЙАГРОХІМ"

(ЄДРПОУ: 05488213)

повідомляє про проведення зборів учасників Товариства, які відбудуться "23" лютого 2015 р. за адресою: м. Київ, вул. Якира, 10-А, оф. 12.

Початок зборів о 09:30 годин.

Телефон для довідок: +380939731676

Ліквідатор банкрута ТОВ "Торгово-виробнича, контрактна фірма "Бізнесторгсервіс"

оголошує конкурс на визначення організатора аукціону. Основні критерії відбору: досвід проведення аукціонів не менш як три роки, найменша сума винагороди. Заяви надсилати протягом 5-ти календарних днів з дати виходу цього оголошення за адресою: вул. Дегтярівська, 25А, кв. 341, м.Київ, 04119.

АТ "ЮНЕКС БАНК"

повідомляє про відкликання з 12.01.2015р. Банківської гарантії № 40.1.0612.ЮО_К від 20.06.2012р., виданої для забезпечення виконання зобов'язань ФОП Шматуха О.В., ідентифікаційний номер 3080405407(далі - Принципал) перед кожною з фізичних осіб - туристів, яка є стороною укладеного з Принципалом діючого договору про надання туристичних послуг. Відповідний лист вручено Принципалу для доведення даної інформації до відома туристів.

Пропозиція Президента укомплектовувати військкомати тими, хто повернувся із зони АТО, залишається благим побажанням

КУРІНЬ

№ 7 (6011) СУБОТА, 17 СІЧНЯ 2015

Сьогодні в Україні переважно хмарно, без опадів. Уночі та вранці місцями туман. На дорогах, крім більшості західних і північних областей, ожеледь. Вітер переважно південний, 5—10 м/с. Температура вночі 0—5 градусів морозу, вдень 1—6 тепла, на крайньому півдні, в Одеській і в західних областях 6—11 вище нуля, у східній частині вночі 6—11 морозу, вдень 0—5 зі знаком мінус

ЦЬОГО ДНЯ, 17 СІЧНЯ

1908. Народився Степан Шумейко — український публіцист, журналіст, літературознавець, перекладач, громадсько-політичний діяч. Головний редактор газети «The Ukrainian Weekly» («Український тижневик») — англомовного додатку газети «Свобода» (США). **1919.** Міністр освіти УНР Іван Огієнко ухвалив «Головніші правила українського правопису» для обов'язкового вжитку на всій території України. **1954.** Пішов із життя Андрій Лівицький — український громадсько-політичний діяч. Президент Української Народної Республіки в екзилі (за межами УНР) (1948—1954). **1994.** Для України набула чинності Всесвітня конвенція про авторське право (1952).

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плаката часів СРСР.

Коли вам учергове скажуть, що золота рибка живе в Чорному морі — не вірте казкам! Нині вона метає ікру... в акваріумі. Туди її викинули наші чиновники. Щоб, значить, не вилазячи зі своїх службових шкіряних крісел, просити, е — ні — наказувати... золотій виконувати три завдання. До того ж — щодня! Звучить це приблизно так:

— **Терміново знайди мені 10 мільйонів гривень, щоб я заплатив судову заставу за брата...** (таке розпорядження рибці дає колишній дніпропетровський даішник Мар'ян Блажівський, рятуючи свого брата — полтавського даішника Петра Блажівського).

— **Поворуши своїми риб'ячими мізками, аби я отримав 6 мільйонів у 2013 році і мені за це нічого не було...** (і золота рибка записує в декларацію заступника Генерального прокурора Б. дарунки і призи на суму 6 мільйонів).

— **Хочу, щоб обслуговування акваріума коштувало 12,9 тисячі гривень на рік** (а це наказ рибці керівника Державної служби зайнятості Х. про тисячне утримання службового акваріума).

Недарма ж наші слуги народу гомонять між собою, що апетит приходить... під час поїдання ікри... І щоб перебити їм апетит, у мене також з'явилося одне-однісіньке прохання до золотої рибки:

— **Хочу бачити у 2015 році її, золоту рибку, в Чорному морі, а чиновника — в акваріумі! Щоб, гад, плавав і відкладав ікру на очах у народу.**

Скажете — знову казка?!.

Фото із Твіттера.

УВАГА: КОНКУРС!

Що це означає?

На заздрість ворогам і на радість гуморній громаді 2015 рік приніс новий конкурс! До знімку пропонується придумати дотепний підпис. Із стосу смішних курінний обиратиме три найкращі (звичайно, на його скромну думку) варіанти. Перше місце оцінюватиметься у три бали, друге — у два, третє — в один. Переможець той, хто наприкінці року отримає найбільшу кількість балів. Нагорода — 2015 гривень 15 копійок — чекатиме свого героя в «Курені» 25 грудня 2015 року о 15-й годині 15 хвилин і 15 секунд! Час пішов, а ось вам і перший знімок. Тут «самопроголошений вождь ДНР» О. Захарченко *(ліворуч)* ***і офіцер ЗСУ. А взагалі дотепники самі мають додумати: що це означає?***

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?».

ДОШКА ПОШАНИ

Ораторія

Володимир Жириновський, депутат Держдуми РФ, лідер ЛДПР:

— Чому Достоєвський став великим письменником? 10 років каторги. Який висновок я роблю? Треба саджати. Якщо будуть сидіти 3, 4, 5 років, з'явиться Достоєвський, з'явиться в нас Чайковський.

Від чергового:

— У вас уже є свій Чайковський — це Путін! Залишилося лише вліпити йому «десятку» за симфонію «Малоросія»... Чи, як завжди, треба сподіватися на Раскольнікова?

Видіння

Олександр Захарченко, ватажок терористів «ДНР» (про збитий малайзійський Боїнг 777):

— Я бачив, як воно відбувалося. Було два літаки й був Боїнг. Потім два літаки полетіли, а Боїнг упав...

Від чергового:

— А насправді, не для преси, було так: було два літаки і був Боїнг. Потім два літаки полетіли, а Боїнг впав. Після Боїнга впав і я. А на ранок два льотчики, побачивши мене із крилом Боїнга в руках, зглянулися й дали мені 200 грамів спирту. І тут я знову впав...

Убивче визнання

Віктор Янукович, екс-Президент-втікач (з інтерв'ю американському кінорежисеру О. Стоуну):

— З тієї інформації, яку я отримував, і, найголовніше, зі спроб замахів я чітко зрозумів: мене вирішили вбити.

Від чергового:

— З неопублікованого: «Ви, як американець, повинні мене зрозуміти! От скажіть, що краще: портрет мертвого президента Лінкольна на п'ятидоларовій купюрі чи портрет живого президента Януковича на паркані в Ростові? Отож-бо!».

Про любов

Віталій Кличко, міський голова Києва (про звільнення директора комунального підприємства «Притулок для тварин»):

— Ображайтеся — не ображайтеся, але на цьому місці має бути людина, яка хворіє цим, живе і яка справді любить тварин.

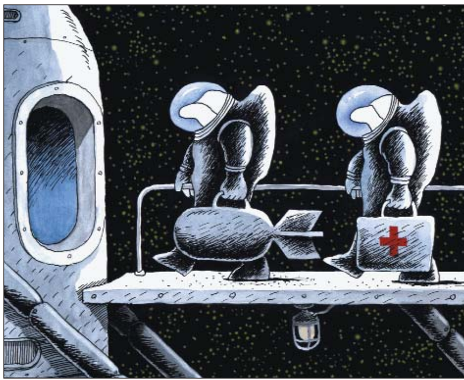
Від чергового:

— Усіх вітаю! Тепер ось зажевріла надія, що після поїздки до притулку для тварин В. Кличко нарешті хворітиме киянами!

Життя після Рогозіна

Дмитро Рогозін, віце-прем'єр РФ:

— Я, звичайно, як будь-який землянин, мрію про те, щоб дізнатися, а чи є

життя поза Землею. Це фундаментально цікава задача.

Від чергового:

— Ваші мрії доволі небезпечні для всієї цивілізації. Адже в тих місцях, де з'являються ваші «зелені чоловічки», життя одразу закінчується.

Світова влада і гноми

Яцек Саріуш-Вольський, польський євродепутат (глузуючи над заявою Ф. Могеріні про те, що Євросоюз має стати «світовою владою»):

— В Україні ЄС більше схожий не на супервладу, а на гнома!

Від чергового:

— Цього гнома, як завше, засліплює золото, бо інакше чому замість російського «мішки» йому весь час ввижається Білосніжка.

Президент... застільний

Мілош Земан, президент Чехії (про ситуацію на Донбасі):

— Судячи з деяких висловлювань прем'єра Яценюка, вважаю, що це, швидше, «прем'єр війни», тому що він не хоче мирного вирішення, яке рекомендує Європейська комісія, але прагне цю проблему розв'язати силою.

Від чергового:

— А судячи з деяких висловлювань президента Земана, то його язик зазвичай розв'язується тільки після відвідування російських застіль.

Алясканаша!

Володимир Чуров, голова ЦВК Росії:

— Знаю, як зміцнити рубль — його треба заламінувати.

Від чергового:

— Слухайте, рубль краще... закопати! А тато Карло помре — на шалені відсотки викупите собі назад Аляску!

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО, Георгія МАЙОРЕНКА, Вадима СИМИНОГИ, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Ірина ТИЩЕНКО, Алла ДОДАТКО, Тетяна ПАСОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 39575

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

